

ΣΥΝΤΑΓΜΑ

ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Θρησκεία και Έκκλησία

Άρθρον 1.

Επικρατούσα θρησκεία εν Ελλάδι είναι ή τής Ανατολικής Ορθοδόξου του Χριστού Έκκλησίας.

Η Ορθόδοξος Έκκλησία τής Ελλάδος υπάρχει άναποσπάτως ήνωμένη δογματικώς μετά τής εν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλης και πάσης άλλης ομοδόξου του Χριστού Έκκλησίας, τηρούσα άπαρασλεύτως, ως εκείνη, τους ιερούς, άποστολικούς και συνοδικούς κανόνες και τās ιεράς παραδόσεις. Είναι δε αυτοκέφαλος, ενεργούσα ανεξαρτήτως πάσης άλλης Έκκλησίας τὰ κυριαρχικά αυτής δικαιώματα, και διοικείται υπό Ιεράς Συνόδου Αρχιερέων. Οι λειτουργοί όλων των θρησκειών υπόκεινται εις τήν αυτήν υπό τής Πολιτείας επιτήρησιν, εις ήν και οι τής επικρατούσης θρησκείας.

Η ελευθερία τής θρησκευτικής συνειδήσεως είναι απαραβίαστος.

Τα τής λατρείας πάσης γνωστής θρησκείας τελούνται ελευθέρως υπό τήν προστασίαν των νόμων, εφ' όσον δέν αντίκεινται εις τήν δημοσίαν τάξιν και τὰ χρηστά ήθη. Ο προσηλυτισμός άπαγορεύεται.

Το κείμενον των Αγίων Γραφών τηρείται άκωλύτως. Η εις άλλον γλωσσικόν τύπον άπόδοσις αυτού άνευ τής προηγουμένης έγκρίσεως τής Έκκλησίας άπαγορεύεται άπολύτως (*).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Μορφή και βάσεις του Πολιτεύματος

Άρθρον 2.

Το Έλληνικόν Κράτος είναι Δημοκρατία. Άπασαι αι έξουσίαι πηγάζουν από το Έθνος, υπάρχον υπό αυτού και άσκούνται καθ' όν τρόπον όρίζει το Σύνταγμα.

Άρθρον 3.

Η νομοθετική έξουσία άσκειται υπό τής Βουλής και τής Γερουσίας.

(*) Ερμηνευτική δήλωσις επί του άρθρου 1: «Εις τήν άληθή έννοιαν του άρθρου 1 δέν αντίκειται ή έν ταις Νέαις Χώραις και τή Κρήτη όριστική έποικισιαστική κατάσταση».

Άρθρον 4.

Η εκτελεστική έξουσία άσκειται υπό του Προέδρου τής Δημοκρατίας δια των υπευθύνων Υπουργών.

Άρθρον 5.

Η δικαστική έξουσία άσκειται υπό Δικαστηρίων ανεξαρτήτων, υπόκειμένων μόνον εις τους νόμους (*). Αι δικαστικά άποφάσεις εκδίδονται και εκτελούνται έν όνόματι τής Έλληνικής Δημοκρατίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Δημόσιον Δίκαιον των Έλλήνων

Άρθρον 6.

Οι Έλληνες είναι ίσοι ένώπιον των νόμων και συνεισφέρουν άδιακρίτως εις τὰ δημόσια βάρη αναλόγως των δυνάμεών των. Εις τās δημοσίας λειτουργίας είναι δεκτοί μόνον πολίται Έλληνες, πλην των δι' ειδικών νόμων εισαγομένων έξαιρέσεων.

Ούδεις δύναται να διορισθῆ δημοσίος υπάλληλος εις μη νομοθετημένην θέσην.

Πολίται είναι όσοι απέκτησαν ή άποκτήσουν τὰ προσόντα του πολίτου κατά τους νόμους του Κράτους. Εις πολίτας Έλληνας τίτλοι ευγενείας ή διακρίσεως ή παύσημα, πλην των μεταλλίων πολέμου, ούτε άπονέμονται, ούτε αναγνωρίζονται (**).

Άρθρον 7.

Πάντες οι εύρισκόμενοι έντός των όρίων τής Έλληνικής Έπικρατείας άπολαύουν άπολύτου προστασίας τής ζωής και τής ελευθερίας των άδιακρίτως έθνικότητας, θρησκείας και γλώσσης. Έξαιρέσεις έπιτρέπονται εις τās περιπτώσεις τās προβλεπομένες από το Διεθνές Δίκαιον.

Άρθρον 8.

Άδίκημα δέν υπάρχει, ούδε ποινή επιβάλλεται, άνευ νόμου ισχύοντος προ τής τελέσεως τής πράξεως.

(*) Ερμηνευτική δήλωσις επί του άρθρου 5: «Η άληθής έννοια τής διατάξεως είναι «ότι τὰ δικαστήρια υποχρεούνται να μη εφαρμόζουν νόμους, ούτως το περιεχόμενον αντίκειται προς το Σύνταγμα».

(**) Ερμηνευτική δήλωσις επί του άρθρου 6: «Η άληθής έννοια του άρθρου είναι «ότι εις κρατικές υπηρεσίας διορίζονται υπάλληλοι μόνον πολίται Έλληνες, εφ' όσον κέκτηνται τὰ υπό του νόμου όριζόμενα προσόντα, ζένει δε μόνον όταν δι' ειδικού νόμου έπιτρέπεται. Η δε λέξις «πολίτης» και εις το άρθρον τούτο, ως και εις τὰ άλλα άρθρα, έχει τήν έννοιαν του Έλληνος υπηκόου, του έχοντος δηλαδή Έλληνικήν ίθαγένειαν, άδιακρίτως φύλου, ή ηλικίας. Πολιτικά δικαιώματα εις τās γυναίκες δύνανται ν' άπονεμηθώσι δια νόμου».

Βαρύτερα ποινή ούδέποτε ἐπιβάλλεται μετὰ τὴν τέλει-
σιν τῆς πράξεως.

Ἄρθρον 9.

Οἷδεις ἀφαιρεῖται ἄκων τοῦ παρὰ τοῦ νόμου ὠρι-
σμένου εἰς αὐτὸν δικαστοῦ.

Ἄρθρον 10.

Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία εἶναι ἀπαραβίαστος· οὐ-
δεὶς καταδιώκεται, συλλαμβάνεται, φυλακίζεται, ἀ-
πελαύνεται, ἐκτοπίζεται ἢ ἄλλως πῶς περιορίζεται,
εἰμὴ ὁπότεν καὶ ὅπως ὁ νόμος ὀρίζει.

Ἄρθρον 11.

Ἐξαιρουμένου τοῦ αὐτοφώρου ἀδικήματος, οὐ-
δεὶς συλλαμβάνεται οὐδὲ φυλακίζεται ἄνευ ἠτιολογη-
μένου δικαστικοῦ ἐντάλματος, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ
κοινοποιηθῇ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως ἢ προ-
φυλακίσεως.

Ὁ ἐπ' αὐτοφώρω ἢ δι' ἐντάλματος συλλήψεως κρα-
τηθεὶς προσάγεται εἰς τὸν ἀρμόδιον ἀνακριτὴν ἄνευ
ἰνυς ἀναβολῆς, τὸ βραδύτερον δὲ ἐντὸς εἴκοσι τεσ-
σάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς συλλήψεως, ἂν δὲ ἡ σύλληψις
ἐγένετο ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ ἀνακριτοῦ, ἐντὸς τοῦ
ἀπολύτως ἀναγκαίου πρὸς μεταγωγὴν χρόνου.

Ὁ ἀνακριτὴς ὀφείλει, ἐντὸς τεσσαράκοντα ὡρῶν
τὸ πλὴν ὡρῶν ἀπὸ τῆς προσαγωγῆς, εἴτε νὰ ἀπολύσῃ
τὸν συλληφθέντα, εἴτε νὰ ἐκδώσῃ κατ' αὐτοῦ ἐνταλμα
φυλακίσεως.

Ἡ προθεσμία αὕτη παρατείνεται μέχρι πέντε ἡμε-
ρῶν, αἰτήσῃ τοῦ προσαχθέντος, ἢ ἐξ ἀνωτέρας βίας,
βεβαιουμένης ἀμέσως δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμόδιου
Δικαστικοῦ Συμβουλίου.

Παρελθούσης ἀπράκτου ἐκατέρας τῶν προθεσμιῶν
τούτων, πᾶς δεσμοφύλαξ ἢ ἄλλος ἐπιτετραμμένος τὴν
κράτησιν τοῦ συλληφθέντος, εἴτε πολιτικὸς ὑπάλλη-
λος εἴτε στρατιωτικὸς, ὀφείλει νὰ ἀπολύσῃ αὐτὸν
παραχρῆμα.

Οἱ παραβάται τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τιμωροῦν-
ται, διωκόμενοι καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, ἐπὶ παρανόμῳ
κατακρατῆσει, ὑποχρεοῦνται δὲ καὶ εἰς τὴν ἀνῶρθω-
σιν πάσης ζημίας προσγενομένης εἰς τὸν παθόντα καὶ
ικανοποιῆσιν αὐτοῦ διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ, ὀριζομέ-
νου κατὰ τὴν κρίσιν τῶν δικαστῶν, οὐδέποτε δὲ κα-
τωτέρου τῶν δέκα μεταλλικῶν δραχμῶν δι' ἑκάστην
ἡμέραν.

Εἰδικὸς νόμος θέλει ὀρίσῃ τοὺς ὅρους, ὑπὸ τοῖς
ὁποίοις παρέχεται ἢ ἀποζημιώσις ἀπὸ τὸ Κράτος εἰς
ἀδίκως προφυλακισθέντας ἢ καταδικασθέντας.

Ἡ προφυλακίσις δὲν δύναται νὰ παραταθῇ
πέραν τῶν διὰ νόμου ὀριζομένων ὁρίων. (*)

(*) Ἐγκυκλιτικὴ δὴλῶσις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 11 : Ἡ ἀλλοθὴ ἐν-
νοια τῆς Συνταγματικῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 11 ἀναφορικῶς με-
τὰ τὴν τιμωρίαν τῶν ὑπακτῶν διὰ παρανόμους κατακρατῆσεις εἶναι ὅτι
δὲν εἶναι στοιχεῖον τοῦ ἀδικήματος ἢ δολία προαίρεσις, ἀλλὰ ἀρκεῖ
καὶ ἡ ἀπλή γνῶσις τῆς παρανόμου κατακρατῆσεως.

Ἄρθρον 12.

Ἐπὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων δύναται πάντοτε τὸ
Συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν, τῇ αἰτήσῃ τοῦ
προφυλακισθέντος, νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀπόλυσιν αὐτοῦ
ἐπὶ ἐγγυήσει, ὀριζομένη διὰ δικαστικοῦ βουλευμά-
τος, καθ' οὗ ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ ὑπὸ τοῦ κατηγορου-
μένου. Οὐδέποτε δύναται ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων τού-
των ἢ προφυλακίσις νὰ παραταθῇ πέραν τῶν τριῶν
μηνῶν.

Ἄρθρον 13.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι
ἡσυχῶς καὶ ἀόπλως· μόνον εἰς τὰς δημοσίας συνα-
θροίσεις δύναται νὰ παρίσταται ἡ Ἀστυνομία. Αἱ
ἐν ὑπάθρῳ συναθροίσεις δύναται ν' ἀπαγορευθοῦν,
ἂν ὡς ἐκ τούτων ἐπικρατῇ κίνδυνος εἰς τὴν δημοσίαν
ἀσφάλειαν, καθ' ὃν τρόπον θέλει ὀρίσῃ ὁ νόμος.

Ἄρθρον 14.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιριζε-
σθαι, τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, οἵτινες
ὅμως οὐδέποτε δύναται νὰ ὑπαγάγουν τὸ δικαίωμα
τοῦτο εἰς προηγουμένην τῆς Κυβερνήσεως ἀδειαν.
Συνεταιρισμὸς δὲν δύναται νὰ διαλυθῇ ἕνεκα πα-
ραβάσεως τῶν διατάξεων τῶν νόμων, εἰμὴ διὰ δικα-
στικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 15.

Τὸ ἄσυλον τῆς κατοικίας εἶναι ἀπαραβίαστον.
Οὐδεμία ἐρευνα ἢ εἰσοδος εἰς κατοικίαν ἐνεργεῖ-
ται, εἰμὴ ὅταν καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσῃ.

Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τούτων τιμωροῦνται
ἐπὶ κατασχέσει τῆς ἐξουσίας τῆς Ἀρχῆς, ὑποχρεοῦν-
ται δὲ καὶ εἰς πληρῆ ἀποζημιώσιν τοῦ παθόντος καὶ
προσέτι εἰς ἱκανοποίησιν αὐτοῦ διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ,
ὀριζομένου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, οὐδέ-
ποτε δὲ κατωτέρου τῶν ἐκατὸν μεταλλικῶν δραχμῶν.

Ἄρθρον 16.

Ἐκαστος δύναται νὰ δημοσιεῖ προφορικῶς, ἐγ-
γράφως καὶ διὰ τοῦ τύπου τοὺς στοχασμοὺς τῶν, τη-
ρῶν τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Ὁ τύπος εἶναι ἐλευ-
θερος. Ἡ λογοκρισία, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο προληπτικὸν
μέτρον, ἀπαγορεύονται. Ἐξαιρετικῶς διὰ τοὺς Κι-
νηματογράφους δύναται νὰ ληφθοῦν προληπτικὰ
μέτρα πρὸς προστασίαν τῆς νεότητος. Ἀπαγορεύεται
ὡσαύτως ἢ κατὰσχέσις ἐφημερίδων καὶ ἄλλων ἐν-
τύπων διατριβῶν, εἴτε πρὸ τῆς δημοσιεύσεως, εἴτε
μετ' αὐτήν. Ἐπιτρέπεται κατ' ἐξαιρέσιν ἢ κατὰσχέσις
μετὰ τὴν δημοσίευσιν, ἕνεκα προσβολῆς κατὰ τῆς
Χριστιανικῆς Θρησκείας, εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀρι-
ζομένας περιπτώσεις, ἕνεκεν ἀσέμνων δημοσιευμάτων,
προσβαλλόντων καταφανῶς τὴν δημοσίαν αἰδῶν· ἀλλὰ
ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν
ἀπὸ τῆς κατασχέσεως ὀφείλει καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς νὰ
ὑποβάλῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ Δικαστικὸν Συμβούλιον

και τουτο ν' αποφανθη περι της διατηρησεως η της αρσεως της κατασχεσεως, αλλως η κατασχεσις αιρεται αυτοδικαιως. Ανακοπη κατα του βουλευματος επιτρεπεται μονον εις τον δημοσιευσαντα το κατασχεθεν.

Επιτρεπεται να ληφθουν δια νόμον ιδιαίτερα μέτρα προς καταπολέμησιν της προσβαλλούσης τα δημόσια ήθη φιλολογίας και προστασίαν της νεότητος από δημοσίων θεαμάτων και παραστάσεων άκαταλήλων.

Δύναται, καθ' όν τρόπον νόμος όρίζει, ν' απαγορευθη επί άπειλη κατασχεσεως και ποινικής διώξεως ή δημοσιεύσεως ειδήσεων ή ανακοινώσεων, αναγομένων εις στρατιωτικας κινήσεις ή εις έργα όχυρώσεως της Χώρας. Εις την κατάσχεσιν εφαρμόζονται αι άνωτέρω διατάξεις.

Ο τε εκδότης έφημερίδος και ό συγγραφεύς επιληψίμου δημοσιεύματος, αναφερομένου εις τον ιδιωτικόν βίον, πλην της κατά τους όρους του ποινικού όρου επιβαλλομένης ποινής, είναι άστικώς και άλληλεγγύως υπεύθυνοι εις πλήρη άνόρθωσιν πάσης προσγενομένης ζημίας και εις ικανοποίησιν του παθόντος δια χρηματικού ποσού, όριζομένου κατά την κρίσιν του δικαστού, ούδέποτε δ' ελάσσονος των διακοσίων μεταλλικών δραχμών.

Εις μόνον πολίτας Έλληνας επιτρεπεται ή εκδοσις έφημερίδων.

Τα άδικήματα του τύπου δεν θεωρούνται ως έπ' αυτοφώρω.

***Άρθρον 17.**

Βάσανοι και γενική δήμευσις απαγορεύονται. Πολιτικός θάνατος δεν επιβάλλεται. Επίσης θανατική ποινή επί πολιτικών έγκλημάτων δεν επιβάλλεται, εκτός των συνθέτων, έφ' όν δύναται να επιβληθη εάν τα μετά του πολιτικού συνδεόμενον κοινόν άδίκημα επισύρη καθ' έαυτό την ποινήν του θανάτου (*).

***Άρθρον 18.**

Τό άπόρρητον των επιστολών, τηλεγραφημάτων και τηλεφωνημάτων είναι άπολύτως άπαραβίστον.

***Άρθρον 19.**

Ούδεις στερείται της ιδιοκτησίας αυτού ειμή δια δημοσίαν ώφέλειαν προσηκόντως άποδειγμένην, οτε και όπως ό νόμος διατάσσει, πάντοτε δέ προηγουμένης πλήρους άποζημιώσεως. Η άποζημιώσις όρίζεται πάντοτε υπό των τακτικών δικαστηρίων. Έν περιπτώσει δ' έπειγουσής δύναται και προσωρινώς να όρισθη δικαστικώς, μετ' άκρόασιν ή πρόσκλησιν του δικαιούχου, οστις δύναται να υποχρεωθη κατά την κρίσιν

(*) Έρμηνευτική δήλωσις επί του άρθρου 17 : « Διά της λέξεως « βάσανοι » έννοείται και οιαδήποτε κάκωσις προς κάλασιν ή ανάκαλυσιν έργώματος ».

του δικαστού εις παροχήν αναλόγου έγγυήσεως, καθ' όν τρόπον όρίζει ό νόμος. Πρω της καταβολής της όριστικής ή προσωρινώς όρισθείσης άποζημιώσεως διατηρούνται άκέραια πάντα τα δικαιώματα του ιδιοκτήτου, μη επιτρεπομένης της καταλήψεως.

Ειδικοί νόμοι κανονίζουν τα της ιδιοκτησίας και διαθέσεως των μεταλλείων, όρυχείων, άρχαιολογικών θησαυρών, ιαματικών, ρεόντων και ύπογείων ύδάτων.

Ειδικοί νόμοι θέλουσι κανονίσει όμοίως τα των επιτάξεων δια τας ανάγκας του στρατού της Ξηράς και της θαλάσσης εις περίπτωσιν πολέμου ή επιστρατεύσεως, ή προς θεράπειαν άμέσου κοινωνικής ανάγκης, δυναμένης να θέση εις κίνδυνον την δημοσίαν τάξιν ή ύγειαν (*).

***Άρθρον 20.**

Δεν επιτρεπεται ή μεταβολή του περιεχομένου ή των όρων διαθήκης ή δωρεάς κατά τας ύπερ του Δημοσίου ή κοινωφελούς σκοπού διατάξεις αυτής.

Έξαιρητικώς επιτρεπεται δια νόμου, όταν ή θέλησις του δωρητού ή διαθέτου άποβαίη άπολύτως άπραγματοποίητος, ή διάθεσις του διατιθεμένου ή δωρουμένου προς άλλον παρεμφερή σκοτόν.

***Άρθρον 21.**

Η τέχνη και ή επιστήμη και ή διδασκαλία αυτών είνε ελεύθεραι, διατελούν δέ υπό την προστασίαν του Κράτους, τό όποϊόν συμμετέχει εις την επιμέλειαν και έξάπλωσιν αυτών.

***Άρθρον 22.**

Η εργασία, ή τε πνευματική και σωματική, διατελει υπό την προστασίαν του Κράτους, μεριμνώντος συστηματικώς ύπερ της ήθικης και υλικής έξυψώσεως των εργαζομένων τάξεων, άστικων και άγροτικών.

***Άρθρον 23.**

Η εκπαίδευσις διατελει υπό την άνωτάτην έπιπείαν του Κράτους και ενεργείται δαπάνη αυτού ή των όργανισμών της τοπικής αυτοδιοικήσεως.

Η στοιχειώδης εκπαίδευσις είναι δι' όλους ύποχρεωτική, παρέχεται δέ δωρεάν υπό του Κράτους. Ο νόμος όρίζει δια την στοιχειώδη εκπαίδευσιν τα έτη της ύποχρεωτικής φοιτήσεως, τα όποια δεν δύναται να είνε όλιγώτερα των έξ. Δια νόμου δύναται επίσης να καταστή ύποχρεωτική ή φοίτησις και εις σχολεία συμπληρωματικά των σχολείων της στοιχειώδους εκπαίδευσεως μέχρι του 18ου έτους της ηλικίας.

(*) Έρμηνευτική δήλωσις επί του άρθρου 19 : « Έν τω όρω « ιδιοκτησίας » νοείται και ή κινητή τοιαύτη ».

Ἐπιτρέπεται εἰς ἰδιώτας καὶ νομικὰ πρόσωπα ἢ ἰδρυοὺς ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων, λειτουργούντων κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους (*).

Ἄρθρον 24.

Ὁ γάμος, ὡς θεμέλιον τοῦ οικογενειακοῦ βίου καὶ τῆς συντηρήσεως καὶ προαγωγῆς τοῦ ἔθνους, διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἰδιαίτην προστασίαν τοῦ Κράτους.

Πολυμελεῖς οἰκογένειαι δικαιοῦνται εἰς εἰδικὴν μέριμναν.

Ἄρθρον 25.

Ἐκαστος ἢ καὶ πολλοὶ ὁμοῦ ἔχον τὸ δικαίωμα, τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, ν' ἀναφέρονται ἐγγράφως εἰς τὰς Ἀρχάς, ὑποχρεουμένους εἰς ταχεῖαν ἐνέργειαν καὶ ἐγγραφὸν ἀπάντησιν πρὸς τὸν ἀναφερόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου. Μόνον μετὰ τὴν τελικὴν ἀπόφασιν τῆς πρὸς ἡν ἢ ἀναφορὰ Ἀρχῆς καὶ τῆ ἀδεία ταύτης ἐπιτρέπεται ἢ ἐγερσις ποινικῆς ἀγωγῆς κατὰ τοῦ ὑποβαλόντος τὴν ἀναφορὰν διὰ παραβάσεις ἐν αὐτῇ ὑπαρχούσας.

Ἄρθρον 26.

Οὐδεμία προηγουμένη ἀδεία τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς ἀπαιτεῖται πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς δόξαν τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων διὰ τὰς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀξιοποίνους πράξεις αὐτῶν, ἐκτὸς τῶν περὶ Ὑπουργῶν εἰδικῶς διατεταγμένων.

Ἄρθρον 27.

Οὐδεὶς ὄρκος ἐπιβάλλεται ἄνευ νόμου ὀρίζοντος καὶ τὸν τύπον αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Νομοθετικὴ Ἐξουσία

Ἄρθρον 28.

Τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως τῶν νόμων ἀνήκει εἰς τὴν Κυβέρνησιν, τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν (**).

Ἡ αὐθεντικὴ ἐρμηνεία τῶν νόμων ἀνήκει εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν.

(*) Ἑρμηνευτικὴ δὴλώσις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 23 : 1) «Τὰ προγράμματα τῶν σχολείων τῆς μέσης καὶ κατωτέρας ἐκπαίδευσως καὶ ἢ ἐν αὐτοῖς διδασκαλῖα ὑπόκεινται ἀπεριορίστως εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους.»

2) «Ἐφόσον οἱ μαθηταὶ φοιτῶσιν εἰς ἀντιστοιχοῦς τάξεις σχολείων τῆς μέσης ἐκπαίδευσως, δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ φοιτήσων εἰς τὰς ἀναλόγους τάξεις τῶν σχολείων τῆς στοιχειώδους ἐκπαίδευσως.»

3) «Ἡ ἔννοια τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 23 εἶναι ὅτι διὰ νόμου δύνανται νὰ θεσπισθῶσιν ἀδείαι πρὸς ἰδρυοὺς ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων.»

(**) Ἑρμηνευτικὴ δὴλώσις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 28 : «Διὰ τοῦ θροῦ «Κυβέρνησις» νοεῖται ἐνταῦθα καὶ εἰς ἕκαστος τῶν Ὑπουργῶν ἐκχωρισμένους, δυνάμενος νὰ εἰσηγηθῇ πρότασιν νόμου ἐπ' ἀντικειμένου τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Ὑπουργείου του.»

Ἄρθρον 29.

Πᾶσα πρότασις νόμου, ὑποβληθεῖσα ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν καὶ συνεπαγομένη δαπάνην ἢ ἐλάττωσιν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, πρέπει νὰ συνοδεύεται ἀπὸ ἐκθεσιν περὶ τοῦ τρόπου τῆς καλύψεως τῆς, ὑπογεγραμμένην ἀπὸ τὸν ἀρμοδίον Ὑπουργὸν καὶ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

Οὐδεμία πρότασις, ἀφορώσα αὐξήσειν τῶν ἐξόδων τοῦ Προϋπολογισμοῦ διὰ μισθοδοσίαν ἢ σύνταξιν ἢ ἐν γένει πρὸς ὄφελος προσώπου, προέρχεται ἐκ τῆς Βουλῆς ἢ τῆς Γερουσίας (*).

Ἄρθρον 30.

Πρότασις νόμου ὑποβληθεῖσα εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ψηφισθεῖσα παραπέμπεται εἰς τὴν Γερουσίαν, ἥτις ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως ἀποφασίζει ἐπ' αὐτῆς.

Ἐὰν ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἡ Γερουσία δὲν λάβῃ ἀπόφασιν, τεκμαίρεται συμφωνία αὐτῆς πρὸς τὴν Βουλὴν.

Ἐὰν ἡ Γερουσία, εἴτε σιωπηρῶς, εἴτε μετὰ συζητήσεων, συμφωνήσῃ μετὰ τὴν Βουλὴν, ἡ πρότασις καθίσταται νόμος.

Ἐὰν ἡ Γερουσία ἀπορρίψῃ ἢ τροποποιήσῃ τὴν πρότασιν, ἐπαναφέρεται αὐτὴ εἰς τὴν Βουλὴν. Ἐὰν ἡ Βουλὴ ἐμμένῃ εἰς τὴν προηγουμένην αὐτῆς ἀπόφασιν, ἢ ἐπιψήφισις ἀναβάλλεται ἐπὶ δίμηνον, ὁπότε ἡ πρότασις καθίσταται νόμος, ἀν συγκεντρώσῃ τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν. Δύναται ὁμοῦ καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ διμήνου νὰ ληφθῇ ὀριστικὴ ἀπόφασις ἐν κοινῇ συνεδριάσει τῶν δύο Σωμάτων, ἐφόσον ἤθελε προκαλέσει ταύτην ἡ Γερουσία δι' ἀποφάσεως λαμβανόμενης δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς.

Τὰ δύο Σώματα συνέρχονται πρὸς τοῦτο τὸ ταχύτερον εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 31.

Πρότασις νόμου, ὑποβληθεῖσα εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ ψηφισθεῖσα, παραπέμπεται εἰς τὴν Βουλὴν καί, ἀν αὐτὴ συμφωνήσῃ μετὰ τὴν Γερουσίαν, καθίσταται νόμος τοῦ Κράτους, ἐὰν δὲ τὴν τροποποιήσῃ, τὴν παραπέμπει εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ ἐπαναλαμβάνεται ἡ διαδικασία τοῦ ἄρθρου 30, ὡς ἐὰν ἡ πρότασις εἶχεν εἰσαχθῆ ἀρχικῶς εἰς τὴν Βουλὴν. Ἐὰν τέλος τὴν ἀπορρίψῃ, ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 33.

(*) Ἑρμηνευτικὴ δὴλώσις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 29 : «Ἡ ἀλλοθὴ ἔννοια τοῦ ἴου ἔδαφου τοῦ ἄρθρου 29 εἶναι ὅτι καὶ πρότασις νόμου ὑποβληθεῖσα ἀπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ οὐδὲν ἄλλο Ὑπουργοῦ, θίγουσα δὲ τὰς ὑπὸ ἄλλου Ὑπουργοῦ διαχειρίσοντας ὑποθέσεις, πρέπει νὰ ὑπογράφεται καὶ ἀπὸ τοὺς ἀρμοδίους ἄλλους Ὑπουργοὺς.»

***Αρθρον 32.**

Ἐν περιπτώσει διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων ἀναστέλλονται αἱ προθεσμιαὶ τῶν ἀρθρῶν 30 καὶ 34.

Ἐν περιπτώσει ἀνανεώσεως τῆς Βουλῆς, ἢ ὑπὸ τῆς διαλυθείσης Βουλῆς ψήφισις προτάσεώς τινος θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη, ἐφόσον πρὸ τῆς διαλύσεως δὲν ἐψηφίσθη καὶ ὑπὸ τῆς Γερουσίας ὀριστικῶς.

***Αρθρον 33.**

Προτάσεις νόμων, γενόμεναι ἀποδεκταὶ ὑπὸ τοῦ ἐνὸς τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, τελικῶς ὁμῶς ἀπορριφθεῖσαι, δύνανται νὰ ὑποβληθοῦν καὶ πάλιν ὡς νέαι προτάσεις μόνον εἰς τὴν ἐπομένην τακτικὴν σύνοδον.

***Αρθρον 34.**

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους ὑποβάλλεται πρῶτον εἰς τὴν Βουλὴν.

Μετὰ τὴν ἐψηφίσειν αὐτοῦ παραλέμπεται εἰς τὴν Γερουσίαν, ἢ ὅποια ὀφείλει ν' ἀποφανθῆ ἐντὸς μηνός. Ἐὰν ἐντὸς μηνός ἡ Γερουσία δὲν λάβῃ ἀπόφασιν τεκμαίρεται συμφωνία πρὸς τὴν Βουλὴν. Ἐν διαφωνία ὁ προϋπολογισμὸς ἐπαναφέρεται εἰς τὴν Βουλὴν, ἥτις ἀποφασίζει ὀριστικῶς διὰ τῆς συνήθους πλειονοψηφίας.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει προκειμένου καὶ περὶ τῶν νομοσχεδίων τῶν ἀφορώντων παροχὴν κρατικῶν πιστώσεων καὶ συναφῶν δημοσίων δανείων.

***Αρθρον 35.**

Πρὸς εὐχερατέραν συνεννόησιν μεταξὺ τῶν δύο Σωμάτων ἐπὶ νομοθετικῶν ζητημάτων συγκροτοῦνται μικτὰ ἐπιτροπὰ ἐξ ἀναλόγου ἀριθμοῦ βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν, κατὰ πρότασιν τοῦ ἐτέρου τῶν Σωμάτων.

Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης περιόδου συνιστᾶται μικτὴ μόνιμος Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, ἢ ὅποια λειτουργεῖ καὶ κατὰ τὰς διακοπὰς τῶν ἐργασιῶν τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων καὶ μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς. Αἱ συνέδρια τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν εἶνε δημόσια, πλὴν ἂν ἀποφασισθῆ ἢ δημοσιότης διὰ πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν τῆς. Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν αὐτήν, ἢ ὅποια δύναται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιόδου νὰ συμπληρώνεται, μετέχουν ἀπαραιτήτως ὅσοι ἀπὸ τοὺς βουλευτὰς καὶ γερουσιαστὰς διετέλεσαν πρωθυπουργοί.

***Αρθρον 36.**

Ἡ Βουλὴ σύγκεται ἐκ βουλευτῶν ἐκλεγομένων κατὰ νόμον ὑπὸ τῶν ἐχόντων δικαίωμα πρὸς τοῦτο πολιτῶν δι' ἀμέσου καθολικῆς καὶ μυστικῆς ψηφοφορίας. Αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ διατάσσονται καὶ ἐνεργοῦνται ταυτοχρόνως καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτικῶν ἐδρῶν ἐκάστης ἐκλογικῆς περιφέρειας ὀρίζεται διὰ νόμον, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς. Ποτὲ ὁμοῦς ὁ ὀλίγος ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν δὲν δύναται νὰ εἶνε μικρότερος τῶν διακοσίων, οὔτε μεγαλύτερος τῶν διακοσίων πεντήκοντα.

Ἐδρα βουλευτικαὶ κενούμεναι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιόδου πληροῦνται δι' ἀναπληρωματικῆς ἐκλογῆς, πλὴν ἂν κατ' ἄλλον τρόπον ὁ νόμος ὀρίξῃ. (*)

***Αρθρον 37.**

Οἱ βουλευταὶ ἀντιπροσωπεύουν τὸ Ἔθνος καὶ ὄχι μόνον τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν, ἀλλὰ τὴν ὅποιαν ἐκλέγονται.

***Αρθρον 38.**

Οἱ βουλευταὶ ἐκλέγονται διὰ τέσσαρα συναπτά ἔτη, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν γενικῶν ἐκλογῶν. Ἄμα τῇ λήξει τῆς τετραετοῦς περιόδου, διατάσσεται ἡ ἐνέργεια γενικῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἐντὸς τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν ἐντὸς δὲ ἐνὸς μηνός ἀπὸ τῶν ἐκλογῶν συγκαλεῖται ἡ Βουλὴ. Ἀναπληρωματικὴ ἐκλογὴ δὲν ἐνεργεῖται κατὰ τὸ τελευταῖον εἶος τῆς περιόδου, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν κενῶν βουλευτικῶν ἐδρῶν ὑπερβῇ τὸ τέταρτον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ.

***Αρθρον 39.**

Ὅπως ἐκλεγῆ τῆς βουλευτῆς ἀπαιτεῖται νὰ εἶνε πολίτης Ἑλλήν, νὰ ἔχη συμπληρώσει τὸ εἰκοστὸν ἔμπροσθεν τῆς ἡλικίας τοῦ καὶ νὰ ἔχη τὴν ἰκανότητα τοῦ ἐκλέγειν.

Βουλευτῆς, στερηθεὶς τῶν προσόντων τούτων, ἐκπίπτει αὐτοδικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος. Ἐργειρομένων περὶ τούτου ἀμφισβητήσεων ἀποφασίζει ἡ Βουλὴ.

***Αρθρον 40.**

Ἐμμοσθοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, στρατιωτικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ, δήμαρχοι καὶ πρόεδροι κοινοτήτων, συμβολαιογράφοι καὶ φύλακες μεταγραφῶν καὶ ὑποθηκῶν δὲν δύναται νὰ ἐκλεχθῶσι βουλευταί, αἰδὲ νὰ ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι, ἐὰν δὲν παραιτῶσιν πρὸ τῆς ἀνακηρύξεως τῶν ὑποψηφίων. Ἡ παραιτήσις αὐτῶν συντελεῖται διὰ τῆς ἐγγράφου ὑποβολῆς τῆς, ἢ δὲ ἐπάνοδος τῶν εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἀπαγορεύεται πρὸ τῆς παρόδου ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς. Οἱ ἔμμοσθοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ οἱ στρατιωτικοὶ δὲν δύναται νὰ ἐκλεχθῶσι βουλευταὶ οὔδὲ νὰ ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι εἰς τὴν περιφέρειαν εἰς τὴν ὅποιαν ὑπηρετήσαν κατὰ τὴν πρὸ τῆς ἐκλογῆς τριετίαν.

Ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ ξηρῆς ἢ θαλάσσης παραιτηθέντες τοῦ ἀξιώματός των ἵνα ἐκλεγῶσι βουλευταὶ δὲν δύναται νὰ ἐπανέλθουν πλέον εἰς τὸ Στράτευμα οὔτε διὰ νόμου.

Τὰ καθήκοντα τοῦ βουλευτοῦ εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ ἔργα τοῦ διευθυντοῦ ἢ ἄλλου διοικητικοῦ ἀντιπροσώπου ἢ διοικητικοῦ ἢ νομικοῦ συμβούλου καὶ ὑπαλλήλου ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν ἢ ἐπιχειρήσεων, ἀπολαουσιῶν εἰδικῶν προνομίων ἢ τακτικῶν ἐπιχορηγησιῶν δυνάμει εἰδικῶν νόμων. Οἱ διατελοῦντες εἰς

(*) Ἐργηγευτικὴ δὴλωσις ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 36 : «Ἡ διατύπωσις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 36 δὲν ἐμποδίζει ὅπως ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτικῶν ἐδρῶν ὀρίξῃται ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφισθέντων ἐκλογέων.»

τινα τῶν κατηγοριῶν τούτων ὀφείλουν ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν νὰ δηλώσουν ἐπιλογὴν μεταξὺ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καὶ τῶν ὡς ἄνω ἔργων. Ἐν παραλείψει δὲ τοιαύτης δηλώσεως ἐκπίπτουν αὐτοδικαίως τοῦ ἀξιώματος τοῦ βουλευτοῦ.

Νόμος δύναται νὰ καθιερώσῃ τὸ ἀσυμβίβαστον τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καὶ πρὸς ἕτερα ἔργα. (*)

Ἄρθρον 41.

Βουλευταὶ ἀποδεχόμενοι οἰονδήποτε τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένων καθηκόντων ἢ ἔργων ἐκπίπτουν αὐτοδικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος.

Ἡ ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος παραίτησις, οὔσα δικαίωμα τοῦ βουλευτοῦ, θεωρεῖται τετελεσμένη ἅμα τῇ ὑπόβολῃ τῆς σχετικῆς ἐγγράφου δηλώσεως εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 42.

Οἱ βουλευταὶ ὁμνίουν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ καὶ εἰς δημοσίαν συνεδρίαν τὸν ἑξῆς ὄρκον·

«Ὁρκίζομαι εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατριᾶν, ὑπακοὴν εἰς τὸ Δημοκρατικὸν Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου.»

Ἄλλοι ῥησοὶ βουλευταί, ἀντὶ τῆς ἐπικλήσεως «ὀρκίζομαι εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος» ὀρκίζονται κατὰ τὸν τύπον τῆς ἰδίας αὐτῶν ῥησεῖας.

Ἄρθρον 43.

Ἡ ἐξέλεξις καὶ ἡ ἐκδίκασις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, κατὰ τοῦ κύρους τῶν ὁποίων ἐγείρονται ἐνστάσεις, ἀναφερόμεναι εἴτε εἰς ἐκλογικὰς παραβάσεις, εἴτε εἰς ἔλλειψιν προσόντων, ἀνατίθεται εἰς τὸ δικὸν δικαστήριον, συγκροτούμενον διὰ κληρώσεως μεταξὺ πάντων τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν Ἐφεσίων τοῦ Κράτους. Ἡ κλήρωσις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, προεδρευέει δὲ τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου ὁ ἐκ τῶν κληρωθέντων κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιότητα προηγούμενος. Κατὰ τὰ λοιπὰ τὰ τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ὅλης διαδικασίας αὐτοῦ ὀρίζονται διὰ νόμου.

Ἄρθρον 44.

Ἡ Βουλὴ ἐκλέγει ἐκ τῶν βουλευτῶν κατὰ τὴν ἑναρξιν ἐκάστης τακτικῆς βουλευτικῆς Συνόδου τὸν Πρόεδρον, τοὺς Ἀντιπροέδρους καὶ τοὺς Γραμματεῖς αὐτῆς.

Διὰ νὰ προβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἐκλογὴν ἀπαιτεῖται

(*) Ἑρμηνευτικὴ δὴλωσις ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 40 : 1) Ὡς δημόσιοι ὑπάλληλοι θεωροῦνται καὶ οἱ τῆς ἀνταλλαγῆς καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀποκταστάσεως προσφύγων.

2) «Ἐμμισθοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι θεωροῦνται καὶ οἱ ἐπὶ ἡμερομισθίῳ ταπεινῶς ὑπηρετοῦντες.»

3) «Στρατιωτικοὶ κατὰ τὴν ἀληθῆ ἔνοιαν τῆς τρίτης περιόδου τῆς πρώτης παραγράφου εἶναι οἱ μόνον ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοὶ οἵχι δὲ οἱ ἑσπεροὶ οἱ ἀνακληθέντες εἰς τὴν ἐνέργειαν.»

ἡ παρουσία τῶν ἑνδεκα εικοστῶν τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ὁ Πρόεδρος ἐκλέγεται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν. Ἄν αὕτη δὲν ἐπιτευχθῇ, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία, ὁπότε ἀρκοῦν πρὸς ἐκλογὴν τὰ τέσσαρα πέμπτα τοῦ κατωτάτου ὅριου τῆς ἀπαρτίας.

Ἡ τελευταία πλειοψηφία ἀρκεῖ πρὸς ἐκλογὴν τῶν ἀντιπροέδρων καὶ γραμματέων.

Ἄρθρον 45.

Ἡ Βουλὴ διὰ Κανονισμοῦ, ἔχοντος ἰσχὺν νόμου, ὀρίζει τὸν τρόπον, καθ' ὃν θέλει ἐνασκή τὰ ἔργα αὐτῆς καὶ ρυθμίζει τ' ἀφορῶντα τὸ προσωπικὸν καὶ τὴν λειτουργίαν τῶν γραφείων καὶ τῆς βιβλιοθήκης αὐτῆς.

Ὁ Κανονισμὸς συζητεῖται καὶ ψηφίζεται εἰς δύο συνεδρίας, ἀπεχούσας ἀλλήλων δύο τοῦλάχιστον ἡμέρας.

Ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Βουλῆς εἰσάγεται καὶ ἐκτελεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμὸν. (*)

Ἄρθρον 46.

Ἡ Βουλὴ συνέρχεται αὐτοδικαίως εἰς μίαν κατ' ἔτος τακτικὴν Σύνοδον τὴν δεκάτην πέμπτην Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους, ἐκτὸς ἂν ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας συγκαλέσῃ αὐτὴν ἐνωρίτερον.

Ἡ διάρκεια ἐκάστης τακτικῆς Συνόδου δὲν δύναται νὰ εἴνε βραχυτέρα τῶν τριῶν οὐδὲ μακροτέρα τῶν ἑξ μηνῶν, εἰς οὓς δὲν ὑπολογίζεται ὁ χρόνος τῆς ἀναστολῆς ἢ τῆς πέραν τῶν ὀκτῶ ἡμερῶν διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν.

Ἄρθρον 47.

Ἡ Βουλὴ συνεδριάζει δημοσίᾳ ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, δύναται ὅμως νὰ διασκεφθῇ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν κατ' αἴτησιν δέκα ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἂν τοῦτο ἀποφασισθῇ ἐν μυστικῇ συνεδρίᾳ κατὰ πλειοψηφίαν, μετὰ ταῦτα δὲ ἀποφασίζεται, ἂν ἡ περὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος συζήτησις πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ εἰς δημοσίαν συνεδρίαν.

Ἄρθρον 48.

Ἡ Βουλὴ δὲν δύναται ν' ἀποφασίσῃ ἄνευ ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν, ἤτις ὅμως οὐδέποτε δύναται νὰ εἴναι κατωτέρα τοῦ 1/4 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν. (**)

(*) Ἑρμηνευτικὴ δὴλωσις ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 45 : «Ἡ ἀληθὴς ἔνοια τῆς α' παραγράφου «Ἡ Βουλὴ διὰ Κανονισμοῦ ἔχοντος ἰσχὺν νόμου ὀρίζει τὸν τρόπον κλπ.» εἶναι ὅτι «ὁ Κανονισμὸς τῆς Βουλῆς, ἔχων ἰσχὺν νόμου, δὲν δύναται νὰ προποσυχθῇ δι' ἄλλου νόμου εἰμὴ διὰ τοῦ ἰδίου Κανονισμοῦ.» Ἡ δὲ ἀληθὴς ἔνοια τῆς γ' παραγράφου τοῦ ἰδίου ἀρθρου ὅτι «ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Βουλῆς εἰσάγεται καὶ ἐκτελεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς, συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμὸν», εἶναι ὅτι «ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς περιβάλλεται καθήκοντα καὶ ἀρμοδιότητα Διατάκτου καὶ δικαιοῦται νὰ ἐνεργήσῃ πληρωμὰς συμφώνως πρὸς τοὺς ἰσχύοντας νόμους, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντιτίθενται εἰς τὸν Κανονισμὸν τῆς Βουλῆς.» ἐπὶ τῇ βίβλῳ τῶν ἐν τῷ ἐγκριμένῳ προϋπολογισμῷ τῆς Βουλῆς ἀναγεγραμμένων πιστώσεων.»

(**) Ἑρμηνευτικὴ δὴλωσις ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 48 : «Ἡ ἀληθὴς ἔνοια τοῦ ἀρθρου 48 εἶναι ὅτι ἀπόφασις θεωρεῖται καὶ ὁ τεματισμὸς τῆς συζήτησεως.»

Άρθρον 49.

Πᾶσα πρότασις νόμου συνοδεύεται υποχρεωτικῶς ὑπὸ αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως, παραπέμπεται δὲ εἰς Βουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν καί, ἀφοῦ ἐξετασθῆ ὑπ' αὐτῆς ἢ παρέλθῃ ἡ ταχθεῖσα προθεσμία, εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν, μετὰ προφορικὴν εἰσήγησιν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ Εἰσηγητοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον δὲν ἔγινε τοιαύτη κατὰ τὴν κατάθεσιν τῆς προτάσεως.

Πρότασις νόμου, συνεπαγομένη ἐπιβάρυνσιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ, ἐφ' ὅσον μὲν ὑποβάλλεται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, δὲν εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν, ἂν δὲν συνοδεύηται ἀπὸ ἔκθεσιν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, καθορίζουσαν τὴν συνεπαγομένην δαπάνην, ἐφ' ὅσον δὲ ὑποβάλλεται ὑπὸ τῆς Βουλῆς, πρὸ πάσης συζητήσεως διαβιβάζεται εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, υποχρεούμενον νὰ ὑποβάλλῃ τὴν σχετικὴν ἔκθεσιν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν.

Προτάσεις σκοποῦσαι τὴν τροποποίησιν τῶν περὶ συντάξεων νόμων ἢ ἀπονομὴν συντάξεως, ὡς καὶ τὴν ἀναγνώρισιν ὑπηρεσίας ὡς παρεχούσης τοιοῦτο δικαίωμα, ὑποβάλλεται μόνον παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Τοιαῦται περὶ συντάξεων προτάσεις πρέπει νὰ εἶνε εἰδικαί, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἀναγραφῆς διατάξεων περὶ συντάξεως εἰς νόμους σκοποῦντας τὴν ρύθμισιν ἄλλων θεμάτων.

Οὐδεμία πρότασις νόμου γίνεται δεκτῆ, ἐὰν δὲν συζητηθῆ καὶ ψηφισθῆ ὑπὸ τῆς Βουλῆς δις καὶ εἰς δύο διαφόρους συνεδρίας, ἀπεχούσας ἀλλήλων δύο τοῦλάχιστον ἡμέρας, κατ' ἀρχὴν μὲν καὶ κατ' ἄρθρον κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν, κατ' ἄρθρον δὲ καὶ σύνολον κατὰ τὴν δευτέραν.

Ἄν κατὰ τὴν δευτέραν συζήτησιν ἐγένοντο δεκταὶ προσθήκαι ἢ τροπολογίαι, ἢ τοῦ συνόλου ψήφισις ἀναβάλλεται ἐπὶ εἰκοσιτετράωρον ἀπὸ τῆς διανομῆς τοῦ τροπολογηθέντος σχεδίου.

Οὐδεμία προσθήκη εἰς πρότασιν νόμου ἢ τροπολογία αὐτῆς γίνεται δεκτῆ, ἂν δὲν σχετίζεται ἀμέσως πρὸς τὸ κύριον περιεχόμενον τῆς προτάσεως.

Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἢ εἰς μίαν μόνην κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν ψήφισις ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἐὰν τοῦτο ἐζητηθῆ ἀπὸ τὸν ὑποβαλόντα τὴν πρότασιν πρὸ τῆς παραπομπῆς αὐτῆς εἰς τὴν κατὰ τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ ἄρθρου τούτου Ἐπιτροπὴν καὶ ἐφ' ὅσον ἢ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἀπεδέχθη τὴν αἴτησιν ταύτην τοῦ ὑποβαλόντος καὶ δὲν ἠγέρθη, ἀφ' ἧς ἢ πρότασις ὑπεβλήθη καὶ μέχρι τοῦ τεματισμοῦ τῆς συζητήσεως, ἀντίρροσις ἐκ μέρους εἰκοσι τοῦλάχιστον βουλευτῶν.

Διὰ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Γερουσίας δύναται νὰ ὀρισθῆ ὅτι ἢ παρ' αὐτῆς συζητήσεις καὶ ψήφισις τῶν προτάσεων νόμων γίνεται εἰς μίαν μόνην ἀνάγνωσιν.

Πρότασις νόμου, σκοποῦσα τὴν τροποποίησιν διατάξεων προηγουμένου νόμου, δὲν εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν, ἐὰν εἰς μὲν τὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν δὲν κα-

ταχωρίζεται ὀλόκληρον τὸ κείμενον τῆς τροποποιουμένης διατάξεως, εἰς δὲ τὸ κείμενον τῆς προτάσεως ὀλόκληρος ἢ νέα διάταξις, καθὼς διαμορφώνεται μετὰ τὴν τροποποίησιν.

Ἡ ἐπιψήφισις δικαστικῶν ἢ διοικητικῶν κωδικῶν, τοὺς ὁποίους συνέταξαν εἰδικαί Ἐπιτροπαὶ συστάθεισαι δι' εἰδικῶν νόμων, δύναται νὰ γίνῃ δι' ἰδιαιτέρου νόμου, καθορῶντος τοὺς εἰρημένους κώδικας ἐν ὅλῳ.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ γίνῃ κωδικοποίησις ὑφισταμένων διατάξεων δι' ἀπλῆς ταξινομήσεως αὐτῶν ἢ ἐν ὅλῳ ἐπαναφορὰ καταργηθέντων νόμων, πλὴν τῶν φορολογικῶν.

Άρθρον 50.

Ὁ προϋπολογισμὸς καὶ ἀπολογισμὸς τοῦ Κράτους ὡς καὶ προτάσεις νόμων ἐπιβάλλουσαι φορολογίαν ἢ ἀφορῶσαι εἰς τὴν κύρωσιν τῆς συνθήκης ἢ οἰασθήποτε φύσεως συμβάσεων, ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 97 εἰδικὸς νόμος, ὡς καὶ προτάσεις εἰσαχθεῖσαι ἤδη εἰς τὰ νομοθετικὰ Σώματα καὶ ἀπορριφθεῖσαι ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὴν λήξασαν Σύνοδον, ψηφίζονται πάντοτε ὁ μὲν προϋπολογισμὸς καὶ ἀπολογισμὸς κατὰ τὸν ἄρθρον 52, αἱ δὲ λοιπαὶ προτάσεις κατὰ τὸ ἄρθρον 49 ἐδ. 4.

Άρθρον 51.

Οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται οὐδὲ εἰσπράττεται ἄνευ νόμου.

Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ ἐπιβολῆς αὐξήσεως εἰσαγωγῆς καὶ ἢ ἐξαγωγικῆς δασμοῦ ἢ εἰσπραξίς αὐτοῦ ἐπιβάλλεται, ἂν μὴ ἄλλως ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὴν Βουλὴν ἢ τὴν Γερουσίαν καταθέσεως τῆς περὶ αὐτοῦ προτάσεως νόμου. Οἱ τοιοῦτου περιεχομένου νόμοι δημοσιεύονται τὸ βραδύτερον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιψηφίσεως τῶν.

Άρθρον 52.

Κατὰ τὴν ἐτησίαν τακτικὴν Σύνοδον ἢ Βουλὴ ψηφίζει διὰ τὸ ἐπόμενον οἰκονομικὸν ἔτος τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ.

Ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους πρέπει νὰ ἀναγράφονται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν.

Ὁ προϋπολογισμὸς εἰσάγεται εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς τῶν δύο πρώτων μηνῶν τῆς Συνόδου, ἀρσὸ δὲ ἐξετασθῆ ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς βουλευτῶν, ψηφίζεται κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα εἰς τμήματα ὀριζόμενα ἀπὸ τὸν Κανονισμὸν τῆς Βουλῆς καὶ εἰς τέσσαρας διαφόρους ἡμέρας.

Ἐντὸς ἔτους τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς οἰκονομικῆς χρήσεως εἰσάγεται ὁ ἀπολογισμὸς αὐτῆς

εις την Βουλὴν. Ἐξετάζεται δὲ ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς βουλευτῶν καὶ ψηφίζεται ὑπὸ τῆς Βουλῆς κατὰ τὰ ἐν τῷ Κανονισμῷ αὐτῆς ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 53.

Μισθός, σύνταξις, χορηγία ἢ ἀμοιβὴ οὔτε ἐγγράφεται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους, οὔτε παρέχεται ἄνευ ὀργανικοῦ ἢ ἄλλου εἰδικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 54.

Οὐδεὶς αὐτόκλητος ἐμφανίζεται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς διὰ νὰ ἀναφέρῃ τι προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, ἀναφοραὶ ὅμως παρουσιάζονται διὰ τινος βουλευτοῦ ἢ παραδίδονται εἰς τὸ γραφεῖον αὐτῆς. Ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποστέλλῃ τὰς διευθυνομένας πρὸς αὐτὴν ἀναφορὰς εἰς τοὺς Ὑπουργούς, ὅταν εἴνε ὑπόχρεοι νὰ δίδουν διασαφήσεις, ὡσάκως ζητηθοῦν.

Ἄρθρον 55.

Ἡ Βουλὴ συνιστᾷ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης Συνόδου εἰδικὰς ἐπιτροπὰς ἐκ μελῶν αὐτῆς, κατ' ἀναλογίαν τῶν κομμάτων, πρὸς ἐξέτασιν καὶ ἐπεξεργασίαν τῶν εἰς αὐτὴν ὑποβαλλομένων προτάσεων νόμων καὶ ἀναφορῶν. Ὁ Κανονισμὸς τῆς Βουλῆς ὀρίζει τὰς λεπτομερείας τῆς συστάσεως καὶ λειτουργίας τῶν ἐπιτροπῶν τούτων.

Ἡ Βουλὴ δικαιούται, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ δὲ τοῦ ἐνὸς τρίτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς ὑποχρεοῦται, νὰ διορίξῃ ἐξεταστικὰς τῶν πραγμάτων ἐπιτροπὰς συνθεθειμένας κατ' ἀναλογίαν τῆς δυνάμεως τῶν κομμάτων. Ἐπὶ ζητημάτων ἀναγομένων εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν ἢ τὴν ἄμυναν τῆς χώρας ἀπαιτεῖται ἰσφρασίς τῆς Βουλῆς.

Τὰ τῆς λειτουργίας τῶν ἐπιτροπῶν τούτων κανονίζονται διὰ νόμου.

Ἄρθρον 56.

Βουλευτὴς δὲν καταδιώκεται οὐδ' ὀπωσομένη ἐξετάζεται ἕνεκα γνώμης ἢ ψήφου, τὴν ὁποῖαν ἔδωκε κατὰ τὴν ἐπίσημον τῶν βουλευτικῶν του καθηκόντων. Βουλευτὴς, διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς περιόδου, δὲν καταδιώκεται, οὐδὲ συλλαμβάνεται ἢ φυλακίζεται ἄνευ ἀδείας τοῦ Σώματος. Τοιαύτη ἀδεία δὲν ἀπαιτεῖται εἰς τὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ κακοουργήματα. Εἰς τὴν περίπτωσιν ὅπως αὐτὴν ἡ Βουλὴ, εἰδοποιουμένη ἀμέσως, ἀποφασίζει περὶ παροχῆς ἢ μὴ ἀδείας πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς καταδίωξεως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Περιόδου.

Ἄρθρον 57.

Οἱ βουλευταὶ λαμβάνουσι ἀπὸ τῶν Δημόσιων Ταμείων

ἀποζημίωσιν, ὀριζομένην ἐκάστοτε διὰ νόμου, καὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα ἐλευθέρως κυκλοφορίας εἰς τὰς σιδηροδρομικὰς, τροχιοδρομικὰς, καθὼς καὶ εἰς τὰ ἐπὶ Ἑλληνικῆν σημαίαν ἀεροπλοικίαν συγκοινωνίας.

Εἰς τὸν τακτικὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς παρέχονται ἔξοδα παραστάσεως ἴσα μὲν τὰς ἀποδοχὰς τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 58.

Βουλευταὶ δὲν δύνανται νὰ ἐνοικιάζουσι ἀγροτικὰ κτήματα τοῦ Δημοσίου ἢ νὰ ἀναλαμβάνουσι κρατικὰς προμηθειὰς ἢ ἐργολαβικὰς ἐκτελέσεις δημοσίων ἔργων ἢ ἐνοικιάσεισι δημοσίων φάρον ἢ νὰ δέχωνται παραχωρήσεις ἐπὶ δημοσίων κτημάτων. Ἡ παράβασις τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ἐπιφέρει πάντως ἀκυρότητα τῆς πράξεως.

Ἄρθρον 59.

Ἡ Γερουσία ἀπαρτίζεται ἀπὸ 120 Γερουσιαστῶν. Τὰ 9)12 τοῦλάχιστον αὐτῶν ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ λαοῦ καὶ τὰ 1)12 τὸ πολὺ ἐπιτρέπεται νὰ ἐκλέγουσι ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία ἐν κοινῇ συνεδρίᾳ κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐκάστης βουλευτικῆς περιόδου. Οἱ Γερουσιασταὶ ἐκλέγονται δι' ἑννέα ἔτη ἀνανεούμενοι ἀνὰ τριετίαν κατὰ τὸ 1)3· οἱ δὲ ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκλεγόμενοι, δι' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ βουλευτικὴ περίοδος.

Νόμος θέλει ὀρίσει τὸν τρόπον καὶ τὴν διαδικασίαν τῆς ἐκλογῆς καὶ τῆς ἀνανεώσεως ἐκάστης κατηγορίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν γερουσιαστῶν.

Οἱ ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκλεγόμενοι πρέπει νὰ συγκεντρώσι τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀρισθησόμενα ἰδιαίτερα προσόντα.

Ἄρθρον 60.

Ὅπως ἐκλεγγῇ τις Γερουσιαστὴς ἀπαιτεῖται νὰ ἔχη συμπληρώσει τὸ 40ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, νὰ εἴνε πολίτης Ἑλλην καὶ νὰ ἔχη τὴν ἰκανότητα τοῦ ἐκλέγειν.

Γερουσιαστὴς στερηθεὶς τῶν προσόντων τούτων ἐκπίπτει αὐτοδικαίως τοῦ ἀξιώματος, ἐγειρομένης δὲ ἀμφισβήτησεως ἀποφασίζει ἡ Γερουσία.

Οἱ Γερουσιασταὶ λαμβάνουσι ὄσσην καὶ οἱ Βουλευταὶ ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρον 61.

Τὸ ἀξίωμα τοῦ βουλευτοῦ καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ Γερουσιαστοῦ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συνυπάρξουσι εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον.

Ἄρθρον 62.

Ἡ Γερουσία συνέχεται πάντοτε ὅταν καὶ ἡ Βου-

λή, αἱ σύνοδοι δὲ αὐτῆς διακοῦν ὅσον καὶ αἱ τῆς Βουλῆς, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων κατὰ τὰς ὁποίας ἡ Γερουσία συγκροτεῖται εἰς δικαστήριον, ὅποτε ἐργάζεται μὲν καὶ ἀπούσης τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ἀσκήσῃ παρὰ μόνον δικαστικὰ καθήκοντα.

* Ἄρθρον 63.

Ἡ Γερουσία συνεδριάζει εἰς τὸ μέγαρον αὐτῆς δημοσίᾳ, δύναται ὁμως νὰ διασκεφθῇ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν κατ' αἰτησιν πέντε ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἂν τοῦτο ἀποφασισθῇ εἰς μυστικὴν συνεδρίαν κατὰ πλειοψηφίαν, μετὰ ταῦτα δὲ ἀποφασίζεται ἂν ἡ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος συζήτησις πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ εἰς δημοσίαν συνεδρίαν.

* Ἄρθρον 64.

Ἡ Γερουσία δύναται, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῶν ἄρθρων 73 καὶ 93, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς, νὰ συγκροτηθῇ εἰς δικαστήριον, ὅπως δικάσῃ πᾶν πρόσωπον, κατηγορούμενον δι' ἄδίκημα ἐσχάτης προδοσίας, προδοσίας τῆς Πατρίδος ἢ ἄλλην πράξιν κατὰ τῆς ἀσφαλείας καὶ ἀνεξαρτησίας τοῦ Κράτους. Νόμος θέλει ὀρίσει τὰ τῆς κατηγορίας, ἀνακρίσεως καὶ ἀποφάσεως.

* Ἄρθρον 65.

Κατὰ τὰς κοινὰς συνεδρίας τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων προεδρεύει ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς καὶ ἐφαρμόζεται ὁ Κανονισμὸς αὐτῆς.

* Ἄρθρον 66.

Τὰ ἄρθρα 37, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 48, 49, 54, 55 παράγρ. 1, 56, 57 καὶ 58 τοῦ Συντάγματος ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὴν Γερουσίαν, τοὺς Γερουσιαστὰς καὶ τὸν Πρόεδρον τῆς Γερουσίας.

Κατ' ἐξαιρέσειν τῆς παραγρ. 1ης τοῦ ἄρθρου 40 οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ τῶν Πανεπιστημίων καὶ τοῦ Πολυτεχνείου εἶνε ἐκλέξιμοι γερουσιασταὶ καὶ τῶν τριῶν κατηγοριῶν τοῦ ἄρθρου 59.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

* Ἄρθρον 67.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἐκλέγεται διὰ μίαν πενταετίαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, συνεργουμένων εἰς κοινὴν συνεδρίαν, παρόντων τοῦλάχιστον τῶν τριῶν πέμπτων καὶ μὲ ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τοῦ συνόλου τῶν μελῶν αὐτῶν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας συγκαλεῖ πρὸς τοῦτο τὰς Βουλὰς κατὰ τὸ τελευταῖον τρίμηνον τῆς προεδρίας του, ἄλλως αὐταὶ συνέρχονται αὐτοδικαίως τὴν εἰκοστὴν ἡμέραν πρὸ τῆς λήξεως τῆς πενταετίας. Μὴ ἐπιτευχθείσης ἀπολύτου πλειοψηφίας, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία. Ἐὰν καὶ μετὰ τὴν δευτέραν ψηφοφορίαν δὲν ἐπιτευχθῇ ἡ ἐκλογή ὡς ἀνωτέρω, ἐνεργεῖται νέα ψηφοφορία μεταξὺ τῶν δύο ὑποψηφίων τῶν λαβόντων τὰς περισσότερας ψήφους κατὰ τὴν δευτέραν ψηφοφορίαν, ὅποτε ὁ πλειοψηφίας ἐκλέγεται Πρόεδρος.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκλογή τοῦ ἰδίου προσώπου εἰς τρεῖς συνεχεῖς προεδρικὰς περιόδους.

Ἡ προεδρικὴ περίοδος ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὀρκωμοσίας τοῦ Προέδρου.

* Ἄρθρον 68.

Ἐὰν ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἀποθάνῃ, παραιτηθῇ ἢ δὲν δύναται ἐξ οἰουδήποτε λόγου νὰ ἀσκήσῃ τὰ καθήκοντά του, ἀναπληροῦται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Γερουσίας.

Εἰς περίπτωσιν θανάτου ἢ παραίτησεως, ὁ Πρόεδρος τῆς Γερουσίας, ὡς ἀναπληρῶν τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, ὀφείλει χωρὶς ἀναβολὴν νὰ συγκαλέσῃ τὰς Βουλὰς ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου ἢ τῆς παραίτησεως πρὸς ἐκλογὴν νέου Προέδρου κατὰ τὸ ἄρθρον 67.

Εἰς περίπτωσιν ἀδυναμίας πρὸς ἄσκησιν τῶν καθηκόντων τοῦ Προέδρου, ἐφόσον αὐτὴ ἤθελε διαρκέσει πλέον τοῦ διμήνου, ὁ Πρόεδρος τῆς Γερουσίας συγκαλεῖ τὰ νομοθετικὰ Σώματα εἰς κοινὴν συνεδρίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀποφαίνονται κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τοῦ συνόλου τῶν μελῶν τῶν ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις ἐκλογῆς νέου Προέδρου. Ἐὰν εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ἡ Βουλὴ ἔχει διαλυθῇ ἢ ἔχει λήξει ἡ περίοδος αὐτῆς, ἡ κοινὴ συνεδρία τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων συγκαλεῖται μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς νέας Βουλῆς.

Τὰ τῆς ἀποδημίας τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας καὶ ἀναπληρώσεως αὐτοῦ κανονίζονται διὰ νόμου.

Τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας εἶνε ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸ τοῦ βουλευτοῦ καὶ τοῦ γερουσιαστοῦ.

* Ἄρθρον 69.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας δίδει μετὰ τὴν ἐκλογὴν του ἐνώπιον τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τὸν ἀκόλουθον ὄρκον «Ὀρκίζομαι εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἀγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάττω τὸ Δημοκρατικὸν Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους, νὰ ὑπερασπίσω τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ νὰ ἀφι-

ρώσω ὅλας μου τὰς δυνάμεις εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων μου, ἀποβλέπων πάντοτε εἰς τὸ καλὸν καὶ τὴν πρόβodon τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

***Ἄρθρον 70.**

Ἡ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας ἐτησία ζρηγία προσδιορίζεται διὰ νόμου.

***Ἄρθρον 71.**

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας διορίζει καὶ παύει τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ αὐτοῦ τοὺς λοιποὺς Ὑπουργούς.

***Ἄρθρον 72.**

Οὐδεμία πράξις τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἰσχύει οὐδὲ ἐκτελεῖται, ἂν δὲν εἴνε προσυπογεγραμμένη ἀπὸ τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργόν, ὁ ὁποῖος διὰ μόνης τῆς ὑπογραφῆς του καθίσταται ὑπεύθυνος.

Εἰς περίπτωσιν ἀλλαγῆς ὁλοκληροῦ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἂν ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ δὲν συγκλητεθῇ νὰ προσυπογράψῃ τὸ Διάταγμα τῆς ἀπολύσεως τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ νέου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὑπογράφονται ταῦτα παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ νέου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐφοῦ οὕτως, διορισθεὶς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, δώσῃ τὸν ὄρκον.

Διὰ πᾶσαν παράλειψιν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ Συντάγματι ἀναγραφομένων ὑποχρεώσεων αὐτοῦ εὐθύνεται ἡ Κυβέρνησις, καθὼς καὶ διὰ τὰς πολιτικὰς δηλώσεις αὐτοῦ.

***Ἄρθρον 73.**

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας δὲν φέρει καμμίαν πολιτικὴν εὐθύνην διὰ πράξεις ἐκτελεσθείσας κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν καθηκόντων του. Εὐθύνεται μόνον, ἂν καταστῇ ἔνοχος ἐσχάτης προδοσίας, παραβίασεως ἐκ προθέσεως τοῦ Συντάγματος ἢ τῶν Ποινικῶν Νόμων, δικάζεται δὲ ὑπὸ τῆς Γερουσίας, συγκροτουμένης εἰς εἰδικὸν δικαστήριον. Ἡ πρότασις περὶ τοιαύτης κατηγορίας καὶ παραπομπῆς εἰς δίκην ὑποβάλλεται εἰς τὴν Βουλὴν, πρέπει δὲ νὰ ὑπογραφῇ ἀπὸ τὸ ἐν τρίτον καὶ νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ διὰ πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν.

***Ἄρθρον 74.**

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας συγκαλεῖ παρ' ἑαυτῷ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὡσάκως κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον, ὅτε προεδρεύει αὐτοῦ.

***Ἄρθρον 75.**

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἐκδίδει καὶ δημοσιεύει τοὺς ὑπὸ τῆς Νομοθετικῆς Ἐξουσίας ψηφισθέντας νόμους ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ψηφίσεως αὐτῶν.

***Ἄρθρον 76.**

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἐκδίδει τὰ ἀναγκαῖα Διατάγματα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων οὐδέποτε δὲ δύναται νὰ ἀναστῇ λῆ τὴν ἐνέργειάν, οὐδὲ νὰ ἐξαίρεσῃ τινὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου.

***Ἄρθρον 77.**

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας δύναται νὰ προβαίῃ καὶ εἰς τὴν ἐκδοσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων κατὸν εἰδικῶν ἐξουσιοδοτήσεων τῶν Βουλῶν διὰ τὸν χρόνον τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν των, ἐντὸς τῶν ὑπ' αὐτῶν τεθειμένων ὁρίων καὶ μετὰ σύμφωνον πάντοτε γνώμην εἰδικῶν μικτῶν ἐπιτροπῶν ἀπὸ βουλευτῶν καὶ γεροισιαστῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῶν ἐπιτροπῶν αὐτῶν δὲν εἴμπορεῖ νὰ εἴνε κατώτερος τοῦ δεκάτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν καὶ γεροισιαστῶν. Πρὸς λήψιν ἀποφάσεως ἀπὸ τὰς ἐπιτροπὰς αὐτὰς ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τοῦλάχιστον τοῦ ἡμίσεως πλέον ἐνὸς τῶν μελῶν των καὶ σχετικὴ πλειοψηφία, ἢ ὅποια πάντως πρέπει νὰ συγκεντρῶνῃ τὰ δύο πέμπτα τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ αὐτῶν.

Τὰ ἀνωτέρω Νομοθετικὰ Διατάγματα ὑποβάλλονται εἰς τὰς Βουλὰς μόλις ἐπαναληφθοῦν αἱ ἐργασίαι των πρὸς κύρωσιν, ἢ ὅποια γίνεται δι' ἐπιψηφίσεως εἰς μίαν μόνον ἀνάγνωσιν κατ' ἄρχην καὶ ἄρθρον. Ἐὰν ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας δὲν γίνῃ ἡ κύρωσις αὐτῆ ὑπ' ἀμφοτέρων ἢ τοῦλάχιστον ὑπὸ τῆς Βουλῆς, καθίστανται τὰ Νομοθετικὰ Διατάγματα ἄκυρα ἐφεξῆς. Ἐὰν ἡ Γερουσία δὲν λάβῃ ἀπόφασιν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω τετραμήνου προθεσμίας, θεωρεῖται κυρώσασα τὰ Νομοθετικὰ Διατάγματα. Ἐὰν τὰ ἀπορρίψῃ, ἐφαρμόζονται τὰ τοῦ ἀρθρου 30, παρατεινομένης ἐπὶ τετράμηνον τῆς ἰσχύος τῶν σχετικῶν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων.

***Ἄρθρον 78.**

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας συγκαλεῖ τοπτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ ἔτους τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκως τὸ κρίνει εὐλογον. Ὁφείλει ὅμως νὰ συγκαλέσῃ ταύτας, ἂν κατὰ τὸ μεταξὺ τῶν δύο συνόδων χρονικὸν διάστημα ζητήσουν τοῦτο τοῦλάχιστον οἱ ἡμίσεις τῶν βουλευτῶν ἢ τῶν γεροισιαστῶν. Κηρύσσει διὰ Διατάγματος τὴν ἐναρξιν καὶ τὴν λήξιν ἐκάστης συνόδου, ἐπικοινωνεῖ δὲ μετὰ τῶν

Βουλῶν διὰ Διαγγελλμάτων, ἀνακοινουμένων διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

* Ἄρθρον 79.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας δύναται νὰ διαλύσῃ τὴν Βουλὴν πρὶν λήξῃ ἡ περίοδος αὐτῆς μετὰ συμφωνον ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας, λαμβανομένην κατόπιν προτάσεώς του καὶ κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν μελῶν αὐτῆς. Ἡ ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω προτάσεως συζήτησις πρέπει νὰ περατωθῇ καὶ νὰ ληφθῇ ἀπόφασις ἐπ' αὐτῆς ἐντὸς τὸ πολὺ τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς. Παρελθούσης ἀράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ πρότασις θεωρεῖται ἀπορριφθεῖσα. Δὲν ἐπιτρέπεται διάλυσις δύο συνεχῶν Βουλῶν διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν.

Ἡ Βουλὴ διαλύεται ἐπίσης, ἐὰν ἀποφασίσῃ τὴν διάλυσιν ἢ ἰδίᾳ μὲ ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν μελῶν τῆς.

Τὸ περὶ διαλύσεως τῆς Βουλῆς Διάταγμα προσυπογράφεται πάντοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, πρέπει δὲ νὰ διαλαμβάνῃ συγχρόνως καὶ τὴν σύγκλησιν τῶν μὲν ἐκλογῶν ἐντὸς τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν, τῆς δὲ Βουλῆς ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῶν ἐκλογῶν.

* Ἄρθρον 80.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀναπέλλῃ ἀπαξ μόνον τὰς ἐργασίας τῆς Συνόδου μέχρι τριάκοντα τὸ πολὺ ἡμερῶν, εἴτε ἀναβάλλον τὴν ἐναρξιν εἴτε διακόπτων τὴν ἐξακολούθησιν αὐτῆς. Ἄλλη ἀναστολή τῶν ἐργασιῶν δὲν δύναται νὰ γίνῃ κατὰ τὴν αὐτὴν Σύνοδον ἀνευ συναινέσεως τῆς Βουλῆς.

Εἰς τὴν περίπτωσιν κυβερνητικῆς μεταβολῆς δὲν δύναται δι' ἀναστολῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου νὰ ἀναβληθῇ πέραν τῶν ἑκα πέντε ἡμερῶν ἢ εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 89 ἐμφάνισις τῆς νέας Κυβερνήσεως, ἐὰν δ' ἔχῃ προσηγῆθῇ μακροτέρα ἀναστολή, αὕτη συντομεύεται ἀναλόγως.

* Ἄρθρον 81.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας εἶναι ὁ ἀνώτατος λειτουργὸς τοῦ Κράτους, ἄρχει τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεων, τὰς ὁποίας ὁμοῦς οὐδέποτε δύναται νὰ διοικήσῃ, ἀπονέμει κατὰ νόμον τοὺς στρατιωτικὸς καὶ ναυτικὸς βαθμοὺς, διορίζει καὶ παύει κατὰ νόμον τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τῶν νόμων ὀριζομένων ἐξαιρέσεων.

* Ἄρθρον 82.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἀντιπροσωπεύει

διεθνῶς τὸ Κράτος, συνομολογεῖ καὶ ἐπικυρώνει συνθήκας εἰρήνης καὶ συμμαχίας, ἐμπορικὰς καὶ ἄλλας συμβάσεις μὲ ἄλλα Κράτη, ἀνακοινῶναι δὲ αὐτὰς εἰς τὰς Βουλὰς ἅμα τὸ συμφέρον καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ Κράτους τὸ ἐπιτρέψουν. Αἱ συνθήκαι εἰρήνης, ἐμπορίας καὶ ὅσαι ἐπιβαρύνουν τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους ἢ ἀτομικῶς τοὺς Ἕλληνας ἢ περιέχουν παραγορήσεις, περὶ τῶν ὁποίων κατ' ἄλλας διατάξεις τοῦ Συντάγματος δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ τι ἀνευ νόμου, δὲν ἔχουν ἰσχὴν ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Νομοθετικῆς Ἐξουσίας.

Οὐδέποτε τὰ μυστικὰ ἄρθρα συνθήκης τινὸς δύνανται νὰ ἀνατρέψουν τὰ φανερά.

* Ἄρθρον 83.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κηρύττει τὸν πόλεμον μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τῶν Βουλῶν, ἐνουμένων εἰς κοινὴν συνεδρίαν. Ἐὰν ἡ Βουλὴ ἔχῃ διαλυθῇ ἢ ἔχῃ λήξῃ ἡ περίοδος αὐτῆς, συγκαλεῖται εἰδικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

* Ἄρθρον 84.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἔχει τὸ δικαίωμα ἵνα, κατὰ νόμον, χαρῖξῃ, μεταβάλλῃ καὶ ἐλαττώσῃ τὰς παρὰ τῶν δικαστηρίων καταγινωσκομένης ποινὰς, ἐξαιρουμένων τῶν περὶ Ὑπουργῶν διατεταγμένων. Ἐπίσης δύναται νὰ χορηγῇ ἀμνηστειὰν μόνον ἐπὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων ὑπὸ τὴν εὐθύνην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἀμνηστειὰ ἐπὶ κοινῶν ἐγκλημάτων οὐδὲ διὰ νόμου ἀπονέμεται.

* Ἄρθρον 85.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπονέμῃ εἰς ὑπηκόους ἄλλων Κρατῶν τὰ κεκατονισμένα παράσημα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ αὐτῶν νόμου.

* Ἄρθρον 86.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας δὲν ἔχει ἄλλας ἐξουσίας εἰμὴ ὅσας τῶ ἀπονέμουσι ῥητῶς τὸ Σύνταγμα καὶ οἱ συνάδοντες πρὸς αὐτὸ νόμοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Κυβέρνησις καὶ Ὑπουργοί.

* Ἄρθρον 87.

Τὴν Κυβέρνησιν ἀποτελεῖ τὸ Ὑπουργικὸν Συμ-

βούλιον, συγκαίμενον από τους 'Υπουργούς υπό την προεδρίαν του Προϋπουργού.

Δύναται διά Διατάγματος, προκαλουμένου υπό του Προϋπουργού, να διορισθῆ εἰς ἐκ τῶν 'Υπουργῶν Ἀντιπρόεδρος τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἐν ἐλλείψει τοιοῦτου ὁ Προϋπουργὸς ὀρίζει, ὡςάκις παρίσταται ἀνάγκη, ἓνα ἐκ τῶν 'Υπουργῶν προσωρινὸν ἀναπληρωτὴν του.

* Ἄρθρον 88.

Πάντες οἱ 'Υπουργοὶ εἶνε ἐξ ὀλοκλήρου ὑπεύθυνοι διὰ τὴν γενικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἕκαστος δὲ ἐξ αὐτῶν ἰδιαιτέρως διὰ τὰς πράξεις τῆς ἀρμοδιότητός του.

* Ἄρθρον 89.

Ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ ἀπολαύῃ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς. Ὅφειλε μόνις καταρτισθῆ καὶ δύναται ὁποτεδήποτε ἄλλοτε νὰ ζητήσῃ ψήφον ἐμπιστοσύνης ἀπὸ τὴν Βουλὴν. Ἐὰν κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως ἔχουν διακοπῆ αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς, καλεῖται αὕτη ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν, ὅπως ἐκφράσῃ τὴν γνώμην τῆς περὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Βουλὴ δύναται δι' ἀποφάσεώς της νὰ ἀποσύρῃ τὴν ἐμπιστοσύνην της ἀπὸ τὴν Κυβέρνησις ἢ ἀπὸ μέλος αὐτῆς. Πρότασις περὶ δυσπιστίας δὲν δύναται νὰ ὑποβληθῆ εἰμὴ μετὰ πάροδον δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀπορρίψεως ὑπὸ τῆς Βουλῆς τοιαύτης προτάσεως, πρέπει δὲ νὰ εἶνε ὑπογεγραμμένη ὑπὸ εἴκοσι τοῦλάχιστον βουλευτῶν καὶ νὰ καθορίζονται ἐν αὐτῇ σαφῶς τὰ θέματα περὶ τὰ ὁποῖα θέλει στραφῆ ἢ ἐπὶ τῆς προτάσεως συζήτησις.

Ἐξαιρετικῶς δύναται νὰ ὑποβληθῆ πρότασις περὶ δυσπιστίας καὶ πρὸ τῆς παρόδου τοῦ ἀνωτέρω διμήνου, ἐὰν εἶνε ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ ἡμίσεος τῶν βουλευτῶν.

Ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως δυσπιστίας δὲν δύναται νὰ διεξαχθῆ πρὸ τῆς παρόδου διημέρου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς της, οὐδὲ νὰ παραταθῆ πέραν τῶν πέντε ἡμερῶν.

Ἡ περὶ προτάσεως ἐμπιστοσύνης ἢ δυσπιστίας ψηφοφορία δύναται νὰ ἀναβληθῆ ἐπὶ 48ωρον ἐὰν τὸ ζητήσῃ εἴκοσι βουλευταί.

Πρότασις περὶ ἐμπιστοσύνης ἢ δυσπιστίας δὲν δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ, ἐὰν δὲν ψηφίσουν ὑπὲρ αὐτῆς τοῦλάχιστον τὰ δύο πέμματα τῶν βουλευτῶν.

Κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω προτάσεων δικαιούνται νὰ ψηφίσουν καὶ οἱ 'Υπουργοὶ Βουλευταί.

* Ἄρθρον 90.

Οἱ 'Υπουργοὶ ἔχουν εἴσοδον ἐλευθέραν εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς, τῆς Γερουσίας καὶ τῶν Κοινοβουλευτικῶν Ἐπιτροπῶν, πλὴν τῶν ἐξεταστικῶν, καὶ

ἀκούονται ὡςάκις ζητήσουν τὸν λόγον, ψηφοφοροῦν δὲ μόνον, ἐὰν εἶνε μέλη αὐτῶν. Ἡ Βουλὴ, ἢ Γερουσία καὶ αἱ ἐπιτροπαὶ αὐτῶν δύναται νὰ ἀπαιτήσουν τὴν παρουσίαν τῶν 'Υπουργῶν.

* Ἄρθρον 91.

Εἰδικὸς νόμος δύναται νὰ κανονίσῃ τὰ τοῦ θεσμοῦ τῶν 'Υφυπουργῶν, οἱ ὅποιοι δὲν ἀποκλείεται νὰ ἀποτελοῦν μέλη τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 90 ἰσχύουν καὶ διὰ τοὺς 'Υφυπουργούς.

* Ἄρθρον 92.

Τὸ ἀσυμβίβαστον, τὸ θεσπιζόμενον εἰς τὸ ἄρθρον 40 ὡς πρὸς τὰ καθήκοντα τοῦ βουλευτοῦ, ἰσχύει καὶ διὰ τὰ καθήκοντα τοῦ 'Υπουργοῦ καὶ τοῦ 'Υφυπουργοῦ.

* Ἄρθρον 93.

Διαταγὴ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ἐγγράφος ἢ προφορικῆ, δὲν ἀπαλλάσσει τῆς εὐθύνης τοὺς 'Υπουργούς. Ἡ Βουλὴ μόνη ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κατηγορῆ τοὺς 'Υπουργούς, κατὰ τοὺς περὶ εὐθύνης 'Υπουργῶν νόμους, δι' ἀδικήματα διαπραχθέντα κατὰ τὴν ἀσκήσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ἐνώπιον τῆς Γερουσίας, συγκροτουμένης εἰς εἰδικὸν δικαστήριον, συμφώνως μὲ ὅσα εἰδικὸς νόμος θέλει ὀρίσει. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας δύναται νὰ ἀπονεύμῃ χάριν εἰς 'Υπουργὸν καταδικασθέντα κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις μόνον μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Δικαστικὴ ἐξουσία

* Ἄρθρον 94.

Ἡ Δικαιοσύνη ἀπονέμεται ὑπὸ δικαστῶν διορισμένων κατὰ νόμον ὀρίζοντα καὶ τὰ προσόντα αὐτῶν.

Δύναται διὰ νόμον νὰ ἀνατεθῆ καὶ εἰς Ἀρχάς, ἀσκούσας ἀστυνομικὰ καθήκοντα, ἢ ἐκδικασίαι ἀστυνομικῶν παραβάσεων, τιμωρουμένων διὰ προστήμιου. Αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν ὑπὸνέονται εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον δικαστικῆς Ἀρχῆς. Ἡ ἔφεσις ἔχει πάντοτε ἀνασταλτικὴν δύναμιν.

* Ἄρθρον 95.

Οἱ Ἀρεοπαγῖται, Ἐφέται καὶ Προτοδίκαι εἶναι ἰσόβιοι, οἱ δὲ Εἰσαγγελεῖς, Ἀντεισαγγελεῖς, Εἰρηνοδίκαι, Πταισματοδίκαι, Γραμματεῖς καὶ Ὑπογραμματεῖς τῶν Δικαστηρίων καὶ Εἰσαγγελιῶν, συμβολαιογράφοι καὶ φύλακες -πονηρῶν καὶ μεταγραφῶν εἶναι μόνιμοι, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι καὶ θέσεις.

Οί ισοβιότητος ή μονιμότητος άπολαύοντες δικαστικοί ύπάλληλοι δέν δύνανται νά παυθώσιν άνευ δικαστικής άποφάσεως, είτε κατ' άκολουθίαν ποινικής καταδίκες, είτε ένεκα πειθαρχικών παραπτωμάτων ή νόσου ή άνεπαρκείας, βεβαιουμένων καθ' όν τρόπον ό νόμος όρίζει, τηρουμένων τών διατάξεων τών άρθρων 98 και 99. Άποχωρούν δε ύποχρεωτικώς της ύπηρεσίας τά μέλη του 'Αρείου Πάγου, οί Πρόεδροι και Εισαγγελείς 'Εφετών άμα τη συμπληρώσει του έβδομηκοστού έτους της ήλικίας των, οί δε λοιποί έμμισθοι δικαστικοί ύπάλληλοι άμα τη συμπληρώσει του έξηκοστού πέμπτου.

Οί φύλακες ύποθηκών και συμβολαιογράφοι άποχωρούν άμα τη συμπληρώσει του έβδομηκοστού πέμπτου έτους.

"Αρθρον 96.

Αί προαγωγαί, αί τοποθετήσεις, αί μεταθέσεις και αί άποσπάσεις τών άπολαυόντων ισοβιότητος ή μονιμότητος δικαστικών ύπαλλήλων έν γενει, έξαιρουμένων τών εις τό 'Εξωτερικόν άποσπωμένων δικαστικών ύπαλλήλων δι' ειδικάς ύπηρεσίας ή τοποθετουμένων εις άνεγνωρισμένας έν τῷ έξωτερικῷ θέσεις, έκτός τών ύπογραμματέων, τών συμβολαιογράφων και τών φυλάκων ύποθηκών και μεταγραφών, ενεργοϋνται διά διατάγματος μετά σύμφωνον, ειδικώς δε και έμπεριστατωμένως, ήτιολογημένη γνώμην 'Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου, άποτελουμένου εκ μελών του 'Αρείου Πάγου, ως νόμος όρίζει. Τάς επί τών άνωτέρω γνωμοδοτήσεις του 'Ανωτάτου δικαστικού Συμβουλίου δύνανται ό 'Υπουργός νά παραπέμψη εις την όλομέλειαν του 'Αρείου Πάγου συντιθεμένην έξ άπάντων τών μελών αυτού, πλην τών νομίμως κωλυομένων και ής ή άποφασίς είναι ύποχρεωτική.

Η προαγωγή εις τās θέσεις Προέδρου, 'Αντιπροέδρου και εισαγγελέως του 'Αρείου Πάγου δέν ύπαγεται εις τās διατάξεις τούτας, ενεργουμένη διά διατάγματος μετ' άπόφασιν του 'Υπουργικού Συμβουλίου.

Μετά τρία έτη από της ισχύος του Συντάγματος δύνανται αί έντός της περιφερείας εκάστου 'Εφετείου μεταθέσεις τών ειρηνοδικών, πταισματοδικών, και τών γραμματέων τών Ειρηνοδικείων και Πταισματοδικείων νά ύπαχθούν διά νόμου εις την όλομέλειαν τών 'Εφετών έν Συμβουλίῳ, διατηρουμένης της δικαιοδοσίας του παρὰ τῷ 'Αρείῳ Πάγῳ Δικαστικού Συμβουλίου διά μεταθέσεις από της περιφερείας ένός 'Εφετείου εις την περιφερείαν άλλου.

"Αρθρον 97.

Δικαστικαί επιτροπαί και έκτακτά δικαστήρια, ύφ' οιονδήποτε όνομα, δέν επιτρέπεται νά συσταθούν. Ειδικός νόμος θέλει κανονίσει διά την περίπτωσιν

έμπολέμου καταστάσεως ή γενικής ένεκεν έξωτερικών κινδύνων έπιστρατεύσεως, τὰ της προσωρινής έν όλη ή έν μέρει άναστολής της ισχύος τών διατάξεων τών άρθρων 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18 και 100, τὰ της κηρύξεως της καταστάσεως πολιορκίας και τὰ της συστάσεως και λειτουργίας έξαιρετικών δικαστηρίων.

Ο νόμος ούτος δέν δύνανται νά μεταρρυθμισθῆ κατά τό διάστημα τών εργασιών της πρὸς έφαρμογήν τούτου συγκαλουμένης Βουλής. Τίθεται δε κατά πάσας ή τινάς μόνον διατάξεις αυτού εις έφαρμογήν καθ' όλην την 'Επικράτειαν ή μέρος αυτής, διά Διατάγματος άδεία της Βουλής και της Γερουσίας εκδιδομένου. Έν περιπτώσει διαφωνίας μεταξύ τών δύο νομοθετικών Σωμάτων, συνέρχονται ταύτα εις κοινήν συνεδρίαν και άποφασίζον.

Έν άπουσίᾳ τών Βουλών ό νόμος δύνανται νά τεθῆ εις έφαρμογήν και άνευ άδείας, διά Διατάγματος, προσυπογεγραμμένου ύφ' όλοκλήρου του 'Υπουργικού Συμβουλίου. Διά του αυτού Διατάγματος και έν επί ποινη άκυρότητος αυτού συγκαλοϋνται αί Βουλαι έντός πέντε ημερών, και άν έτι έληξεν ή περίοδος της Βουλής, ή διελύθη αυτή, όπως διά πράξεως αυτών άποφασίσουν την διατήρησιν ή άρσιν τών όρισμῶν του Διατάγματος. Η βουλευτική άσουλία του άρθρου 56 ισχύει από της δημοσιεύσεως του Διατάγματος τούτου.

Η ισχύς τών άνωτέρω Διαταγμάτων, προκειμένου μεν περί πολέμου, δέν έπεκτείνεται πέραν της λήξεως αυτού, προκειμένου δε περί έπιστρατεύσεως, αίρεται αυτόδικαίως μετά δίμηνον, εάν έν τῷ μεταξύ δέν παραταθῆ ή ισχύς αυτών άδεία πάλιν τών Βουλών.

Ουδέποτε τὰ τελεσθέντα άδικήματα πρὸ της δημοσιεύσεως του Διατάγματος, διά του όποιου τίθεται εις έφαρμογήν ό στρατιωτικός νόμος, δύνανται νά ύπαχθούν εις την άρμοδιότητα τών συνιστωμένων έξαιρετικών δικαστηρίων.

"Αρθρον 98.

Αί συνεδριάσεις τών δικαστηρίων είναι δημόσια, έκτός αν ή δημοσιότης ήθελεν εισθαι έπιβλαβής εις τὰ χρηστά ήθη ή την δημοσίαν τάξιν, αλλά τότε τὰ δικαστήρια όφείλουν νά εκδίδουν περί τούτου άπόφασιν.

"Αρθρον 99.

Πάσα δικαστική άπόφασίς πρέπει νά ήναι ειδικώς ήτιολογημένη και ν' άπαγγέλλεται έν δημοσία συνεδριάσει.

"Αρθρον 100.

Υπό τών όρκωτών δικαστηρίων δικάζονται τὰ καιουργήματα, τὰ πολιτικά έγκλήματα, ως και τὰ του τύπου, όσώας ταύτα δέν άφορῶσι τόν ιδιωτικόν βίον, έκτός τών κατά τών δικαστικών ύπαλλήλων από

τοῦ βαθμοῦ τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ ἄνω ἀδικημάτων τοῦ τύπου, δικαζομένων πάντοτε ὑπὸ τῶν ὄρκωτῶν δικαστηρίων, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ὁποίων δύνανται διὰ νόμου νὰ ὑπαχθῶν καὶ ἄλλα ἀδικήματα.

Κακουργήματα ὑπαχθῆντα δι' εἰδικῶν νόμων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Ἐφετείων θέλουσι ἐξακολουθήσει δικαζόμενα ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τούτων, ἐφ' ὅσον νόμος δὲν ἤθελεν ἐπαναφέρει ταῦτα ὑπὸ τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ὄρκωτῶν δικαστηρίων.

Τὰ περὶ Στρατοδικείων, Ναυτοδικείων καὶ Δικαστηρίων λειῶν κανονίζονται δι' εἰδικῶν νόμων, οἵτινες ὅμως δὲν δύνανται νὰ ὑπαγάγουν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Στρατοδικείων καὶ Ναυτοδικείων ἀδικήματα διαπραττόμενα ὑπὸ στρατιωτικῶν καὶ στραφόμενα κατὰ τῆς ζωῆς, υἰείας, τιμῆς, ἀγνείας καὶ σωματικῆς ἀκεραιότητος τῶν ιδιωτῶν ἢ ἐν γένει κατὰ τοῦ προσώπου αὐτῶν ἢ ἀφορῶντα εἰς φθορὰν ἢ βλάβην τῆς περιουσίας τῶν. Οὐδέποτε ἰδιῶται δύνανται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα Στρατοδικείων καὶ Ναυτοδικείων. (*)

Εἰδικῶς νόμος δύνανται νὰ κανονίσῃ τὰ τῶν εἰδικῶν δικαστηρίων παιδῶν. Ἐπὶ τῶν δικαστηρίων τούτων δύνανται νὰ μὴ ἔχωσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου πρώτης τοῦ ἀρθροῦ 94, τῆς παραγράφου πρώτης τοῦ ἀρθροῦ 97, τῶν ἀρθρῶν 98 καὶ 99, καθὼς καὶ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ τοῦ Συντάγματος.

Ἄρθρον 101.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δικαστὴν νὰ δεχθῇ καὶ ἄλλην ἐμμίσθον ὑπηρεσίαν, ἐκτὸς τῆς τοῦ καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

Διοικητικὴ Δικαιοσύνη

Ἄρθρον 102.

Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀνήκουσιν ἰδίως :

α΄) Ἡ ἐπεξεργασία τῶν κανονιστικῶν διαταγμάτων. β΄) Ἡ ἐκδίκασις τῶν κατὰ τοὺς νόμους ὑποβαλλομένων εἰς αὐτὸ διαφορῶν ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ. γ΄) Ἡ κατ' αἰτήσιν ἀκύρωσις πράξεων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν δι' ὑπέρβασιν ἐξουσίας ἢ κατὰ παράβασιν νόμου, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ νόμου ὀριζόμενα.

(*) Ἑρμηνευτικὴ δήλωσις ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 100 : « Ἡ ἐννοία τῆς 3ης § τοῦ ἀρθροῦ 100 εἶναι ὅτι δὲν περιλαμβάνονται εἰς αὐτὴν τὰ ἀδικήματα στρατιωτικῶν κατὰ πολιτῶν, τὰ ὅποια ἐγένοντο κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν στρατιωτικῆς ἐντολῆς. »

Κατὰ τὰς ὑπὸ στοιχεῖα β΄ καὶ γ΄ περιπτώσεις ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 98 καὶ 99 τοῦ Συντάγματος.

Ἄρθρον 103.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας ὀρίζεται διὰ νόμου, δὲν δύνανται ὅμως νὰ ἦναι μεγαλύτερος τῶν εἴκοσι καὶ ἑνός.

Ἄρθρον 104.

Οἱ Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας διορίζονται διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμοδοτήσιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, εἶναι δὲ ἰσόβιοι, προστατευομένης τῆς ἰσοβιότητος αὐτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 95, εἰδικώτερον δὲ κατὰ τὰς περὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Τὰ καθήκοντα τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ καθήκοντα οἰουδήποτε δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου, ἐκτὸς τῶν καθηκόντων τοῦ καθηγητοῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ἢ τοῦ καθηγητοῦ νομικῶν ἢ οικονομικῶν ἐπιστημῶν ἀνωτάτων ἰσοτίμων Σχολῶν.

Ἰδιαιτέρως νόμος κανονίζει τὰ προσόντα τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, τὰ περὶ ἀποχωρήσεως αὐτῶν διαρκούσης τῆς ὑπηρεσίας τῶν, τὰ περὶ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ καὶ πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 105.

Αἱ ὑποθέσεις τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ἐξακολουθοῦν ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ὑπάγονται εἰς ἐκτακτικὰ δικαστήρια, ὑπὸ τῶν ὁποίων δικάζονται ὡς νόμῳ προτετιμημένοι, πλὴν ἐκείνων, δι' ἃς εἰδικοί νόμοι συνιστοῦν διοικητικὰ δικαστήρια, εἰς τὰ ὅποια τηροῦνται αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 98 καὶ 99 τοῦ Συντάγματος. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως εἰδικῶν νόμων ἰσχύουν οἱ ὑφιστάμενοι περὶ διοικητικῆς δικαιοδοσίας. Διὰ νόμου δύνανται νὰ ὑπαχθῶν ὑποθέσεις τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καὶ κατὰ πρῶτον βαθμὸν.

Αἱ αἰτήσεις ἀναίρεσεως κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, ὑπάγονται ἀπὸ τῆς λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ.

Ἡ ἄρισις τῶν συγκρούσεων α΄) μεταξὺ δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν Ἀρχῶν, β΄) μεταξὺ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ διοικητικῶν Ἀρχῶν καὶ γ΄) μεταξὺ διοικητικῶν καὶ κοινῶν δικαστηρίων δικάζεται ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου, μέχρις οὗ ἰδιαιτέρως νόμος συστήσῃ πρὸς ἐκδίκασιν ταύτης μικτὸν δικαστήριον, ἀποτελούμενον ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ Ἀρεοπα-

γιτών και Συμβούλων της 'Επικρατείας, υπό την προεδρίαν του 'Υπουργού της Δικαιοσύνης ή του υπό του νόμου οριζομένου αναπληρωτού αυτού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

'Ελεγκτικόν Συνέδριον

*Άρθρον 106.

Οι σύμβουλοι και οι πάρεδροι του 'Ελεγκτικού Συνεδρίου είναι ισόβιοι και δέν παύονται εἰμὴ κατά τους ἔτους του άρθρου 95, ἀποχωροῦν δὲ ὑποχρεωτικῶς ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 70οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Αὐτοδιοικήσεις καὶ Ἀποκέντρωσις

*Άρθρον 107.

Τὸ Κράτος διαίρεται εἰς περιφερείας, ἐντὸς τῶν ὁποίων οἱ πολῖται διαχειρίζονται ἀπ' εὐθείας τὰς τοπικὰς ὑποθέσεις, ὡς ὁ νόμος θέλει ὀρίσει.

Ἡ κοινότης ἀποτελεῖ ἀπαραιτήτως τὴν πρώτην βαθμίδα τῶν τοιούτων ὀργανισμῶν τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, οἱ ὅποιοι πρέπει νὰ ἦναι κατ' ἐλάχιστον ὅρον δύο βαθμῶν, ἀνεξαρτήτως τῶν δήμων καὶ τῶν συνδέσμων τῶν κοινοτήτων.

Τὸ δικρίωμα τοῦ ἀποφασίζειν εἰς τοὺς ἀνωτέρω ὀργανισμοὺς ἐπὶ ζητημάτων ὑπαγομένων εἰς τὴν σφαῖραν τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἀνήκει ἀπαραιτήτως εἰς αἰρετὰ ὄργανα, ἐκλεγόμενα διὰ καθολικῆς ψηφοφορίας ἢ καὶ ἀμέσως εἰς τὸ σύνολον τῶν εἰς ἑκαστὸν ἐξ αὐτῶν ἀνηκόντων πολιτῶν.

Τὸ Κράτος ἀσκεῖ, καθὼς ὁ νόμος θέλει ὀρίσει, μόνον ἀνωτάτην ἐποπτεῖαν ἐπὶ τῶν ὀργανισμῶν τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, μὴ ἐμποδίζουσαν τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν ἐλευθέραν δράσιν αὐτῶν.

Τὸ Κράτος δύναται νὰ συντρέχῃ οἰκονομικῶς τοὺς ὀργανισμοὺς τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

*Άρθρον 108.

Ἡ διοικήσις τοῦ Κράτους ὀργανοῦται κατὰ σύστημα ἀποκεντρωτικόν, εἰς τρόπον ὥστε ἡ κρατικὴ ἐξουσία νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον προστιτὴ εἰς τοὺς πολῖτας καὶ νὰ λύωνται τὰ ἀφορῶντα τὴν διοίκησιν ζητήματα τὸ ταχύτερον καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἀμεσωτέρας ἀντιλήψεως τῶν ἀφορῶσων αὐτῇ συνθηκῶν. Αἱ κεντρικαὶ ὑπηρεσίαι πρέπει νὰ ἔχουν μόνον τὴν γενικὴν διεύθυνσιν καὶ ἐποπτεῖαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Διοικήσις τοῦ 'Αγίου 'Όρους

*Άρθρον 109.

Ἡ Χερσόνησος τοῦ 'Αθω, ἀπὸ τῆς Μεγάλης Βίγλας καὶ ἐξῆς, ἀπατελοῦσα τὴν περιοχὴν τοῦ 'Αγίου 'Όρους, εἶναι κατὰ τὸ ἀρχαῖον τοῦτου προνομιακὸν καθεστῶς αὐτοδιοικήτων τμῆμα τοῦ 'Ελληνικοῦ Κράτους, τοῦ ὁποίου ἡ κυριαρχία παραμένει ἄθικτος ἐπ' αὐτοῦ. Ἐξ ἀπόψεως πνευματικῆς διατελεῖ τὸ 'Άγιον 'Όρος ὑπὸ τὴν ἀμεσον δικαιοδοσίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ὅλοι οἱ μονάζοντες εἰς αὐτὸ ἀποκοτοῦν τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν, ἅμα τῇ προσλήψει αὐτῶν ὡς δοκίμων ἢ μοναχῶν χωρὶς ἄλλην διατύπωσιν.

*Άρθρον 110.

Τὸ 'Άγιον 'Όρος διοικεῖται κατὰ τὸ καθεστῶς αὐτοῦ ὑπὸ τῶν εἰκῶσιν Ἱερῶν Μονῶν του, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶνε κατανεμημένη ὀλόκληρος ἡ Χερσόνησος τοῦ 'Αθω καὶ διατελεῖ ἀναπαλλοτρίωτον τὸ ἔδαφος αὐτῆς. Ἡ διοικήσις ἀσκεῖται δι' ἀντιπροσώπων τῶν Ἱερῶν Μονῶν του, ἀποτελούντων τὴν Ἱ. Κοινότητα. Οὐδεμίαν ἀπολύτως μεταβολὴ ἐπιτρέπεται τοῦ διοικητικοῦ συστήματος ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Μονῶν τοῦ 'Αγ. 'Όρους, οὐδὲ τῆς Ἱεραρχικῆς τάξεως καὶ τῆς σχέσεως αὐτῶν πρὸς τὰ ὑποτελῆ των ἐξαρτήματα, ἀπαγορεύεται δὲ ἡ ἐγκαταβίωσις ἐν αὐτῷ ἑτεροδόξων ἢ σχισματικῶν.

*Άρθρον 111.

Ὁ λεπτομερῆς καθορισμὸς τῶν Ἱερορεϊτικῶν καθεστώτων καὶ τοῦ τρόπου τῆς λειτουργίας αὐτῶν γίνεται διὰ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ 'Αγίου 'Όρους, τὸν ὁποῖον, συμπράττοντος τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Κράτους, συντάσσουν μὲν καὶ ψηφίζουν αἱ εἰκοσιν Ἱεραὶ Μοναί, ἐπικυρώνουν δὲ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ ἀκριβὴς τήρησις τῶν Ἱερορεϊτικῶν καθεστώτων τελεῖ ὡς πρὸς μὲν τὸ πνευματικὸν μέρος ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτεῖαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὡς πρὸς δὲ τὸ διοικητικὸν ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Κράτους, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει ἀποκλειστικῶς καὶ ἡ διαφύλαξις τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας.

*Άρθρον 112.

Αἱ εἰς τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα 109 καὶ 111 ἐξουσίαι τοῦ Κράτους ἀσκοῦνται διὰ Διοικητοῦ, τοῦ ὁποίου τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα καθὼς καὶ ἡ ὑπὸ τῶν Μοναστηριακῶν Ἀρχῶν καὶ τῆς Ἱ. Κοινοτή-

τος άσκουμένη δικαστική έξουσία, και τέλος τὰ τε-
λωνειακά και φορολογικά πλεονεκτήματα του 'Α-
γίου Όρους καθορίζονται διά νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Γενικά διατάξεις

*Άρθρον 113.

Ουδέμία παραχώρησις, απόκτησις ή άνταλλαγή
χώρας δύναται νά γίνη άνευ νόμου.

Επίσης άνευ νόμου δέν είνε δεκτός στρατός ξένος
εις την Έλληνικήν Έπικράτειαν, ούδέ δύναται νά
διαμείνη εις τό Κράτος ή νά διέλθη δι' αυτού.

*Άρθρον 114.

Τά προσόντα των διοικητικών εν γενεί υπαλ-
λήλων όρίζονται διά νόμου. Οί τακτικοί υπάλ-
ληλοι από του διορισμού αυτών είναι μόνιμοι
έφόσον ύφίστανται αι σχετικά ύπηρεσία και
αι θέσεις, πλην δε των περιπτώσεων της παύ-
σεως δύναμει δικαστικής απόφάσεως, ούτε μετατί-
θενται άνευ γνωμοδοτήσεως ούτε απολύονται ούτε
υποβιβάζονται άνευ ειδικής απόφάσεως κατά νόμον
ώργανομένου Συμβουλίου και άποτελουμένου κατά
τά δύο τρίτα τουλάχιστον από μόνιμους υπαλλήλους.
Κατά της απόφάσεως ταύτης έπιτρέπεται προσφγή
ένώπιον του Συμβουλίου της Έπικρατείας, καθώς
ειδικώτερον νόμος όρίζει.

Αί άνωτέρω διατάξεις ισχύουν και διά τους υπαλ-
λήλους των Βουλών, οί όποιοι υπόκεινται ως προς την
απόλυσιν και τον υποβιβασμόν εις Συμβούλιον, άπο-
τελούμενον από δέκα Βουλευτάς ή Γερουσιαστάς,
κληρουμένους από τον Πρόεδρον του οικείου Νομο-
δελτικού Σώματος εις την άρχήν εκάστης βουλευτικής
περιόδου.

Τών προσόντων και της μονιμότητος δύναται νά
έξαιρούνται διά νόμου οί Πρέσβεις και οί Διπλωματι-
κοί Πράκτορες, οί Γεν. Διοικηταί, Γενικοί Γραμμα-
τείς και Γεν. Διευθυνταί των Ύπουργείων, οί Νο-
μάρχαι, ο Έπίτροπος του Δημοσίου παρά τη Ύερξ
Συνόδου, οί υπάλληλοι του Πολιτικού Γραφείου και
των ιδιαίτερων γραφείων των Ύπουργών και των
Προέδρων των Βουλών. (*).

*Άρθρον 115.

Άγωγαι καθοδικίας κατά Άρεοπαγιδών, ισοβίων
μελών του Έλεγκτικού Συνεδρίου και Συμβούλων

(*) Έργαγματική δήλωσις επί του άρθρου 114 : « Αί εν τη παρα-
γράφω 3 του άρθρου 114 άναφερόμεναι και προϊπάρχουσαι έξαιρέ-
σεις μονιμότητος έξακολουθούν ύφιστάμεναι »

της Έπικρατείας δικάζονται υπό πενταμελούς ειδικού
δικαστηρίου, συγκροτούμένου, καθώς όρίζει ο νόμος,
διά κληρώσεως εκ των τριών τούτων σωμάτων, των
εκ δικηγόρων μελών του Άνωτάτου Παιδαρχικού
Συμβουλίου και των καθηγητών της Νομ. Σχολής του
Πανεπιστημίου, λαμβανομένου ενός μέλους έξ εκά-
στου Σώματος. Εις τό δικαστήριον τούτο ύπάγεται
και πάσα προπαρασκευαστική διαδικασία, ούδεμία
δ' άλλη άδεια άπαιτείται.

Εις τό αυτό δικαστήριον δύναται νά ύπαχθούν διά
νόμου και αι άγωγαι καθοδικίας κατά Πρωτοδικών,
Έφετών και Εισαγγελέων.

*Άρθρον 116.

Η κατά πρώτον βαθμόν παιδαρχική έξουσία επί
των μελών του Άρείου Πάγου, του Συμβουλίου
της Έπικρατείας και του Έλεγκτικού Συνεδρίου
άσκειται και υπό Συμβουλίου συγκειμένου από
δύο μέλη έξ εκάστου των Σωμάτων τούτων και
τρεις καθηγητάς της Νομικής Σχολής του Πα-
νεπιστημίου, όριζομένους διά κλήρου, προεδρευο-
μένου δε ύφ' ενός έξ αυτών, εκλεγομένου παρά των
ιδίων. Εκ των μελών του Συμβουλίου έξαιρούνται έ-
κάστοτε τά άνήκοντα εις τό Σώμα εκείνο, δι' ένέρ-
γειαν του όποιου, είτε ολοκλήρου είτε μελών αυτού,
καλείται ν' άποφανθή τό Συμβούλιον. Νόμος όρίζει
τά κατά την άσκησιν της άνωτέρας παιδαρχικής έξου-
σίας επί των ως άνω διοκομένων. (*).

*Άρθρον 117.

Τά άσυμβίβαστα του άρθρου 40 εφαρμόζονται και
ως προς τους έμμίσθους δημοσίους υπαλλήλους.

Ούδέποτε αι εκ του Δημοσίου ταμείου ή ταμείων
νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου άμοιβαί ή οι-
αιδήποτε άλλαι άπολαυαί έμμίσθου δημοσίου υπαλ-
λήλου ένεκα παροχής ύπηρεσιών εν τῷ έσωτερικῷ
δύναται νά ύπερβούν εν τῷ συνόλω των μηνιαίως
των οργανικών μισθόν αυτού.

*Άρθρον 118.

Η ένέργεια μελών του Άρείου Πάγου, του Άνω-
τάτου Δικαστικού Συμβουλίου και των κεντρικών
συμβουλίων των Ύπουργείων, πλην των Στρατιωτι-
κών και Ναυτικών, κατά την εκδοσιν απόφάσεων, αι
όποια άφορῶσιν υπαλληλικάς μεταβολάς και προα-
γωγάς ή άσκησιν παιδαρχικής έξουσίας, υπόκειται και
εις τον ιδιαίτερον άμεσον έλεγχον των Βουλών κατά
τάς άκολουθούσας διατάξεις.

(*) Έργαγματική δήλωσις επί του άρθρου 116 : « Η άνωτέρω
παιδαρχική έξουσία επί των μελών του Άρείου Πάγου άσκειται και
από την ίδιότητα αυτών ως μελών του Άνωτάτου Δικαστικού Συμ-
βουλίου »

Εἰς περίπτωσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξεταστικῆ ἐπιτροπῆ τῆς Βουλῆς, συνιστωμένη κατὰ τὸ ἄρθρον 55, βεβαιώσῃ ὅτι ὑπάρχουν σοβαραὶ ἐνδείξεις, ὅτι μέλος τι τῶν ἀνωτέρω συμβουλίων κατὰ τὴν λήψιν ἀποφάσεως τῶν μνησθεῖσῶν κατηγοριῶν ἐνήργησε μεροληπτικῶς, συνιστᾶται ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου τῆς Γερουσίας εἰκοσαμελὲς συμβούλιον ἐκ γερουσιαστῶν διὰ κληρώσεως, γινομένης εἰς συνεδρίαν τῆς Γερουσίας. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἔχει τὰ ἀνακριτικὰ δικαιώματα τῶν ἐξεταστικῶν κοινοβουλευτικῶν ἐπιτροπῶν, ἐξετάζει τὴν ὑπόθεσιν καὶ ἐφόσον ἤθελεν εὐρεῖ βρασίμους τὰς αἰτιάσεις, δύναται δι' ἀποφάσεως ἠτιολογημένης καὶ λαμβανομένης δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν μελῶν του νὰ ἐπιβάλῃ οἰανδήποτε πειθαρχικὴν ποινὴν εἰς τὸν παραβάντα τὰ καθήκοντά του ὑπάλληλον, τῆς ὀριστικῆς ἀπολύσεως συμπεριλαμβανομένης, ἥτις εἶνε ὑποχρεωτικῶς ἐκτελεστή.

Σύστασις ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς διὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν δὲν ἔμπορεῖ νὰ γίνῃ μετὰ πάροδον ἔτους ἀπὸ τῆς παραβάσεως.

Ἡ ἀσκησις τοῦ ἀνωτέρω ἐλέγχου δὲν περιορίζει τὴν εὐθύνην τοῦ Ὑπουργοῦ οὐδὲ τὸν κανονικὸν ἔλεγχον ἀπὸ τὰς Βουλὰς. Ἐπίσης δὲν καταργεῖ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ πειθαρχικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἄρθρου 115 ἢ οἰουδήποτε ἄλλου παρεμφεροῦς Συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 119.

Πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν, μικρῶν κτηνοτρόφων καὶ προσφύγων, ἀγροτῶν ἢ ἀστῶν, χωρεῖ ἐπὶ μίαν πενταετίαν παρέκκλισις ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 19, ὡς ἐκάστοτε ὀρίζει ὁ νόμος, ὑπὸ τοὺς ἐπομένους περιορισμούς.

Διὰ τὴν ἀστικὴν ἀποκατάστασιν προσφύγων χωρεῖ ἀπαλλοτριώσεις καὶ κατάληψις πρὸ τῆς ἀποζημιώσεως ἀνοικοδομητῶν γηπέδων πρὸς ἴδρυσιν συνοικισμῶν ἐξ εἰκοσι τοῦλάχιστον οἰκιῶν, οὐχὶ μικροτέρας συνολικῆς ἐκτάσεως τῶν δύο χιλιάδων τετραγ. μέτρων. Ἡ πρὸς ἐπέκτασιν ἢ συμπλήρωσιν ὑφισταμένων συνοικισμῶν. Ἡ συνετεία τῆς συρροῆς τῶν προσφύγων ἐπελθούσα ὑπερτίμησις τῶν γηπέδων δὲν δύναται νὰ περιληφθῇ εἰς τὴν ἀποζημιώσιν, ἥτις ὑπολογίζεται διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην εἰς τὴν μέσση τιμὴν τοῦ Σεπτεμβρίου 1922, ἀναγομένη εἰς μεταλλικὰς δραχμάς.

Γήπεδα, ἐφ' ὧν ἔχουσιν ἤδη ἀνοικοδομητῆ προσφυγικοὶ συνοικισμοὶ ἐξ εἰκοσι τοῦλάχιστον οἰκιῶν καὶ οὐχὶ κατωτέρας συνολικῆς ἐκτάσεως τῶν 2000 τετρ. μέτρων, ὑπόκεινται εἰς ἀπαλλοτριώσιν, τῆς ἀποζημιώσεως ὀριζομένης κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Ἐπὶ ἀπαλλοτριώσεως λειβαδίων ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν αὐτοτελῆ ἀποκατάστασιν μικρῶν κτηνοτρόφων, ἢ ἀποζημιώσεως ὀρίζεται οὐχὶ κατωτέρα τῶν 2)3 τοῦ μέσου ὄρου τῆς τιμῆς τῶν λειβαδίων κατὰ τὴν πρὸ τοῦ Σεπτεμβρίου 1914 τριετίαν εἰς μεταλλικὰς δραχμάς ἢ οὐχὶ κατωτέρα τοῦ 15πλασίου τοῦ θεμιτοῦ μισθώματος τοῦ ἔτους 1926 - 27. Τὰ δημοτικά, κοινοτικά καὶ ἀνταλλάξιμα λειβάδια δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἐξαιροῦνται τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀπαλλοτριώσεως 1) γεωργικαὶ μικροἰδιοκτησίαι αὐτοπροσώπως καλλιεργούμεναι ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου καὶ τῆς οἰκογενείας του, 2) ὀπωσδήποτε καλλιεργούμεναι γαῖαι μέχρι 300 στρεμμάτων, 3) λειβάδια πρὸς αὐτοτελῆ ἀποκατάστασιν μικρῶν κτηνοτρόφων μέχρι 300 στρεμμάτων, 4) γήπεδα διὰ προσφυγικὴν ἀστικὴν ἀποκατάστασιν μέχρι 500 τετραγωνικῶν μέτρων, 5) γήπεδα ἀνήκοντα εἰς ἰδιοκτῆτας ὑποστάντας ἤδη ἀγροτικὴν ἀπαλλοτριώσιν, καὶ 6) Αἰ μὴ διὰ διηνεκῶν βαρῶν βεβαρυμένοι φυτεῖαι ἀμπέλων, σταφιδαμπέλων, ἔλαιων, ὀπωροφόρων δένδρων καὶ δάση ἐφόσον ἐξαιροῦνται ἀπὸ τὸν νῦν ἰσχύοντα ἀγροτικὸν νόμον καὶ ἀνήκουν εἰς φυσικὰ πρόσωπα.

Εἰδικοὶ νόμοι καὶ κατὰ παρέκβασιν τοῦ ἄρθρου 19 ὀρίζουσι τὰ τῆς ἀπαλλοτριώσεως μοναστηριακῶν κτημάτων.

Οἱ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντες νόμοι περὶ ἐξαγορῶν ἐμφυτευτικῶν κτημάτων ἢ περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ ἀγροληπτικῶν καὶ ἔδαφονομικῶν βαρῶν θεωροῦνται ὡς μὴ ἀντικείμενοι εἰς τὸ Σύνταγμα. (*)

Ἄρθρον 120.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας θέλει συγκροτηθῆ ἐντὸς ἐνὸς ἔτους τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Συντάγματος.

Κατὰ τὴν πρώτην συγκρότησιν ὁ διορισμὸς τῶν συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας θὰ γίνῃ διὰ Διατάγματος προκαλουμένου κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

(*) Ἐμπνευτικαὶ δηλώσεις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 119 : 1) « Εἰς τὴν διάταξιν τῆς ε' παραγράφου, ἔδαφου 2 δὲν ὑπάγονται : α' αἱ μπάσταιναί, β' οἱ καπνότοποι τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης τῶν ὁποίων τὰς ἐξακουμένας ἐκτάσεις κανονίζει ὁ νόμος. Κατὰ τὴν ἀληθῆ ἔνοιαν τοῦ ἔδαφου τούτου ἡ ἐξαιρέσις τῶν 300 στρεμμάτων χωρεῖ ἀπᾶξ ἐπὶ τσιφλικῶν ἀνηκόντων διηρημένους εἰς πλείονας ἰδιοκτησίας.

2) Ἡ ἀληθὴς ἐμπνεΐα τοῦ ἄρθρου 119 τοῦ Συντάγματος εἶναι ὅτι συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ ἀγροληπταὶ ἐμφυτευταὶ καὶ ἔδαφοληπταὶ Κερκίρας καὶ Λευκάδος ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ἀγροληπτικῶν, ἐμφυτευτικῶν καὶ ἔδαφοληπτικῶν κτημάτων ἀπὸ τῶν ἐπιβαρυνόντων αὐτὰ διηνεκῶν βαρῶν, περὶ ὧν εἰδικοὶ νόμοι προβλέπουσι, καὶ μέχρις ἐκδόσεως τῶν ἀποφάσεων ἐπὶ ἐπιβληθεῖσῶν καὶ ὑποβληθεῖσῶν αἰτήσεων.

3) Εἰς τὴν διάταξιν τῆς προτελευταίας παραγράφου περιλαμβάνεται καὶ ὁ νόμος 3345 περὶ Ταμείου Ἐπὶ τῶν Πολέμων Κρήτης δυνάμενος νὰ τροποποιηθῇ διὰ νόμου ».

*Αρθρον 121.

Τὸ ἐκλογικὸν προνόμιον τῶν νήσων Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν διατηρεῖται μέχρι τοῦ ἔτους 1944, ὅτε συμπληροῦται ἑκατονταετία ἀπὸ τῆς διὰ τοῦ ψηφίσματος τῆς Συνελεύσεως τῆς 3ης Σεπτεμβρίου παραχωρήσεώς του.

*Αρθρον 122.

Τὰ μέγρι τοῦδε παραχωρημένα ἑλληνικὰ παράσημα εἰς Ἕλληνας πολίτας, ὡς καὶ αἱ ἀδειαὶ ἀποδοχῆς ξένων παρασήμων ὑπὸ Ἑλλήνων ὑπηκόων, ἀνακαλοῦνται.

*Αρθρον 123.

Ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Συντάγματος θὰ ψηφισθῶσιν ὑπὸ τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, εἰσαγόμενοι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, οἱ νόμοι ὧν τὴν ψήφισιν προβλέπουσιν αἱ καθ' ἕναστον διατάξεις αὐτοῦ.

*Αρθρον 124.

Διὰ τὴν πρώτην μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος Συντάγματος Προεδρικὴν ἐκλογὴν ἢ ὑπὸ τοῦ ἀρθρον 67 ὁριζομένη πρὸς σύγκλησιν τῆς Βουλῆς τριμηθία, ἀρχεται ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως τῆς Γερουσίας εἰς Σῶμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Ἰσχύς καὶ μεταρρυθμίσεις τοῦ Συντάγματος.

*Αρθρον 125.

Μόνον αἱ μὴ θεμελιώδεις διατάξεις τοῦ Συντάγματος δύνανται νὰ ἀναθεωρηθοῦν μετὰ πενταετίαν κατὰ τὰ κατωτέρω ὁριζόμενα:

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουνίου 1927.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Π. Κωνσταντίνου

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Γεωργίου Σοφολάκη

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Γεωργίου

*Διμοσίου Νέου Δέλεου ἑκμεσίδου Νέου Κουκουδίου
Ὁ Θεόδωρος Νέος Μηνῆς
Ἀλεξάνδρου*

Ἡ πρότασις πρὸς ἀναθεώρησιν, περιλαμβάνουσα ὁρισμένας διατάξεις τοῦ Συντάγματος, δύναται νὰ ὑποβληθῇ εἴτε εἰς τὴν Βουλὴν εἴτε εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ πρέπει πρῶτον νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας, ἔπειτα δέ, μετὰ πάροδον τριῶν μηνῶν, νὰ γίνῃ ἐπίσης ἀποδεκτὴ ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν δύο Νομοθετικῶν Σωμάτων, συνερχομένων ἐπὶ τούτῳ εἰς Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, διὰ πλειοψηφίας τοῦλάχιστον τῶν τριῶν πέμπτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς.

Τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως προεδρεύει ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς.

Αἱ ἀναθεωρούμεναι διατάξεις ἰσχύουν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς των εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις δύναται νὰ ὑποβάλλῃ τὴν περὶ ἀναθεωρήσεως ἀπόφασίν της εἰς Δημοψήφισμα, ὅποτε αἱ ἀναθεωρούμεναι διατάξεις τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν, ἐὰν ἐγκριθῶσι παρὰ τοῦ λαοῦ.

*Αρθρον 126.

Τὸ παρὸν Σύνταγμα, ὡς ἀναθεωρήθη καὶ ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, τίθεται εἰς ἐνέργειαν εὐθὺς ὡς ὑπογραφῇ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

*Αρθρον 127.

Ἡ τήρησις τοῦ Συντάγματος ἀφιεροῦται εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων.